**Nr. 66.** Sroda, 21 Marca 1888. **Rok 78.**

# GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefonu redakcyi nr. 88

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 cnt., drudzy 30 cnt. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują: w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Rue des St. Peres 84.

## Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na ***Gazetę Lwowską*** wynosi za drugie ćwierćrocze, w miejscu **3 zł.**, **pocztą 4 zł.;** za miesiąc kwiecień: w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.** Z ***Przewodnikiem*** za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., **pocztą 4 zł. 75 ct.;** za miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł. 30 ct., **pocztą 1 zł. 65 ct.** Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

***Na podstawie umowy zawartej z redakcyą warszawskiego „Echa muzycznego teatralnego i artystycznego"**, zawiadamiamy szanownych prenumeratorów naszych, iż nabywać mogą pismo to, wychodzące raz na tydzień z dwutygodniowym dodatkiem nut, **po cenie zniżonej.***

Prenumeratorowie *Gazety Lwowskiej* mogą przeto otrzymywać od 1. kwietnia 1888 r. warszawski tygodnik illustrowany *Echo muzyczne, teatralne i artystyczne*, wraz z dwutygodniowym dodatkiem nut, po natępującej cenie:

| | | |
|---|---|---|
| **We Lwowie:** | miesięcznie | 62 ct., |
| | kwartalnie 1 zł. | 86 ct. |
| **Na prowincyi:** | miesięcznie | 92 ct., |
| | kwartalnie 2 zł. | 76 ct |

## CZĘŚĆ URZĘDOWA

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała tymczasowego młodszego nauczyciela, Władysława Krupińskiego, stałym młodszym nauczycielem szkoły czteroklasowej w Czernichowie; tymczasowego nauczyciela, Stanisława Wojtalewicza w Siedliskach, rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Brzostku; tymczasowego nauczyciela, Jana Kańskiego w Rusocicach, stałym nauczycielem młodszym, zawiadującym szkołą filialną w Rusocicach.

---

Reskryptem z dnia 30 grudnia 1887 r. l. 31.797 udzieliło wys. c. k. Ministerstwo handlu i król. węg. Ministerstwo dla rolnictwa, handlu i przemysłu Leonowi E. Delavalowi, w Grybowie, wyłączny przywilej na ulepszony żelaznej konstr. wózek do wożenia chorych, z prawem pierwszeństwa od 14 września 1886 r., pod wszystkiemi warunkami i z wszystkiemi skutkami Najw. Ces. patentu z 15 sierpnia 1852.

Co się do publicznej podaje wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 6 marca 1888.

---

Dnia 16 marca 1888 roku wydany i rozesłany został z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu VIII zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 25. Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 23 lutego 1888 r., o rozpoczęciu działalności urzędowej sądu powiatowego w Fünfhaus w Dolnej Austryi.

Nr. 26. Ogłoszenie Ministerstwa skarbu z dnia 3 marca 1888 r., o upoważnieniu c. k. głównego urzędu cłowego II klasy w Liebau (Lubawie) do pobierania cła wchodowego od machin według numeru taryfy 284 *a* i *b*, a następnie 284 *bis*.

Nr. 27. Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 3 marca 1888 r., o rozszerzeniu zakresu działalności urzędu centralnego taks i wymiaru należytości w Wiedniu.

Nr. 28. Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 12 marca 1888 r., o wprowadzeniu tak zwanych normalnych sacharometrów dla zbadania pierwiastku zaprawy piwnej w browarach.

Nr. 29. Rozporządzenie całego Ministeryum z dnia 15 marca 1888 r., którem opublikowanem zostaje wykonanie zawartej w protokole do traktatu handlowego i marynarskiego z Włochami z dnia 7 grudnia 1887 r. sub IV dla taryf *A* i *B* zastrzeżonej umowy, jakoteż do wprowadzenia jej w życie potrzebne zarządzenia przedsięwzięte zostają.

## CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

*Lwów, 20 marca.*

Po dwunastu latach na ważnem i pełnem odpowiedzialności stanowisku wspólnego Ministra wojny, generał broni hr. Bylandt-Rheidt, którego stan zdrowia budził już przed miesiącami pewne zaniepokojenie, prosił i otrzymał dymisyę. Z widowni publicznej tedy schodzi mąż, który przez bardzo długi stosunkowo czas i wśród trudnych okoliczności umiał wzorowo zawiadywać swym urzędem; który, ciesząc się najłaskawszem uznaniem swego Cesarza i Pana, potrafił pozyskać sobie zupełny szacunek ciał prawodawczych i bezwzględne zaufanie całej armii.

Wiadomość o ustąpieniu hr. Bylandt-Rheidta wywołała we wszystkich kołach austro-węgierskiej Monarchii żywe ubolewanie, a objaw taki zupełnie jest zrozumiałym ze względu na niezwykle dodatnią działalność tego dostojnika w epoce jego urzędowania, jako Ministra wojny. Pod jego to kierownictwem potęga wojenna Austro-Węgier została postawioną na stopie, odpowiadającej najzupełniej mocarstwowemu stanowisku Państwa, zorganizowaną wedle wymagań nowoczesnych, zaopatrzoną w broń najnowszego kalibru, słowem tak uposażoną, iż może śmiało wytrzymać wszelkie próby w olbrzymiej rywalizacyi wojsk europejskich.

Wszystko to zaś zostało dokonanem niewielkiemi stosunkowo kosztami i bez zbytniego obciążenia opodatkowanej ludności. Za wielką poczytują hr. Bylandt-Rheidtowi zasługę, iż umiał zawsze z niezrównaną oględnością i przezornością uwzględniać potrzeby armii i skarbu publicznego i osiągnąć wzmocnienie potęgi zbrojnej, bez nadmiernego osłabienia siły finansowej.

Nim jeszcze hr. Bylandt-Rheidt otrzymał zaszczytne wezwanie do objęcia kierownictwa administracyi wojskowej, przypadło mu zadanie wypowiedzenia decydującego słowa o tyle ważnej dla każdej siły zbrojnej kwestyi dział. Jako prezydent pierwszej militarno-technicznej komisyi, oświadczył się, po dokładnej rozwadze i przedsięwzięciu licznych prób, za zaprowadzeniem dział bronzowych Uchatiusa, a poświęciwszy tej gałęzi broni szczególniejszą swą uwagę, rozwijał ją, gdy objął tekę ministra wojny, i doprowadził szczęśliwie do tego, że artylerya austryacka zażywa obecnie sławy jednej z najlepszych w świecie. Za jego to dalej inicyatywą i współudziałem dokonanem zostało przekształcenie karabinów Werndla, z uwzględnieniem doświadczeń poczynionych w francusko-niemieckiej wojnie. Największą jednak zasługę zaskarbił sobie skutkiem uzbrojenia armii bronią repetierową systemu Mannlichera. Sprawa kalibru wywołała, jak wiadomo, wiele wrzawy i obudziła nawet w kołach delegacyjnych dość silną opozycyę; pomimo jednak licznych trudności, hr. Bylandt-Rheidt zdążał niezmordowanie do wytkniętego celu i przeprowadził, co zamierzał. Obecnie pokazuje się, iż małokalibrowy karabin Mannlichera odpowiada najzupełniej swemu zadaniu i że można go uważać śmiało za broń, mogącą rywalizować z najlepszemi znanemi dotychczas systemami.

Wielkie i niepożyte są zasługi hr. Bylandt-Rheidta na polu reorganizacyi armii. System terytoryalny został uzupełnionym i ugruntowanym na trwałych, odpowiadających nowoczesnym wymaganiom podstawach a stało się to małemi stosunkowo ofiarami i z mądrem wyzyskaniem istniejących kadr. W ten sposób Monarchia otrzymała 22 nowych pułków piechoty, zupełnie zorganizowaną artyleryę polną, pułk kolejowy i telegraficzny. Dalekoby nas zaprowadziło, gdybyśmy chcieli wymieniać szczegółowo to wszystko, co zdziałał hr. Bylandt Rheidt na różnych polach swego urzędu. On to uprościł i zorganizował odpowiednio do wymagań nowoczesnych administracyę wojskową, poprawił stosunki materyalne osób należących do armii, podniósł poziom szkół wojskowych i z pomocą ustawy o zabezpieczeniu wdów i sierót po wojskowych, zaskarbił sobie gorącą wdzięczność tych oficerów i żołnierzy, którzy są ojcami rodzin.

Cała prasa wiedeńska, żegnając ustępującego z politycznej widowni zasłużonego generała słowami najżywszej sympatyi, podnosi jednogłośnie, iż Monarchia i armia posiadała a traci w nim obecnie dzielnego, świadomego swych wysokich celów i pełnego poświęcenia rzecznika wojskowych interesów, którego nazwisko będzie nierozerwalnie połączone z rozwojem i udoskonaleniem sił zbrojnych Monarchii.

## Cesarz Fryderyk Wilhelm.

O stanie zdrowia cesarza Fryderyka — jak telegrafują z Berlina do dzienników wiedeńskich — obiegają ciągle sprzeczne wieści. Pisma, inspirowane przez dr. Mackenziego, przedstawiają stan zdrowia jako zadowalający; inne zaś, jak *Post* i *Köln. Ztg.* konsekwentnie ogłaszają biuletyny pessymistyczne. — Prawda zdaje się leży po środku. Stan zdrowia cesarza jest obecnie istotnie względnie dobry, ale choroba sama jest bardzo ciężką i groźną.

Według depeszy prywatnej z Berlina do *Wiener Sonn- u. Montags-Ztg.*, najbliższe otoczenie uważa stan zdrowia monarchy za tak poważny, iż zaniechano zupełnie projektowanego przesiedlenia się do Wiesbadenu. Cesarz nie może absolutnie mówić. Pomimo tego wygląda dość dobrze, pracuje bez przerwy i załatwia z żelazną energią i siłą woli sprawy państwowe.

Pomimo uwag lekarzy, cesarz przyjmował przedwczoraj popołudniu przybyłych na uroczystości pogrzebowe książąt krwi i reprezentantów państw obcych.

Przy tej sposobności polecił cesarz generałowi Billotowi, aby wyraził gorące ubolewanie prezydentowi Carnotowi z powodu śmierci jego ojca.

Ogólnie zadziwia, iż dotychczas nie został jeszcze wydanym rozkaz do armii. Generała hr. Blumenthala, komendanta IV korpusu, jednego z najdzielniejszych i najdzielniejszych oficerów armii niemieckiej, mianował cesarz marszałkiem polnym, przyczem przesłał mu własną buławę z prośbą, aby używał jej dopóty, dopóki przeznaczona dla niego nie będzie gotową. Blumenthal ma być powołanym na stanowisko szefa wielkiego sztabu generalnego w miejsce marszałka Moltkiego, który wyraził podobno zamiar cofnięcia się zupełnie do życia prywatnego.

Minister sprawiedliwości, dr. Friedberg, był po cesarzowej Wiktoryi pierwszą z osobistości, zaszczyconych przez cesarza najwyższym orderem pruskim Orła Czarnego.

Odznaczenie to starano się wytłumaczyć dawniejszym osobistym stosunkiem obecnego cesarza do ministra dr. Friedberga, który był radcą referującym u dawniejszego następcy tronu, Fryderyka Wilhelma.

Obecnie czytamy w rozmaitych dziennikach, że nie tylko w dawniejszych latach, ale i za pobytu obecnego cesarza w San Remo minister dr. Friedberg wyświadczył ówczesnemu następcy tronu wielkie przysługi. Jakiego rodzaju te przysługi były, nie określają bliżej gazety.

Tymczasem czytamy w ***Freis. Zeitung*** co następuje:

„Rzeczywistym powodem odznaczenia ministra dr. Friedberga przed wszystkimi innymi ministrami było zachowanie się pana Friedberga w kwestyi zamianowania zastępcy cesarza. Sprawa ta bowiem w rzeczy samej odegrała wielką rolę i spowodowała zajścia, których charakter mało pocieszający prawdopodobnie dopiero daleka przyszłość odsłoni. Minister sprawiedliwości Friedberg jednakowoż w każdem stadyum pertraktacyi wyznawał otwarcie, że w żaden sposób nie uznaje potrzeby zamianowania regenta, ani uznaje trwałej przeszkody, któraby uniemożliwiała osobiste panowanie cesarzewicza. Prawne zapatrywanie ministra sprawiedliwości w tym wypadku jednak szczególnie musiało być miarodawczem."

W tej samej kwestyi pisze ***Breslauer Zeitung***:

„Pertraktacye, w sprawie załatwienia kwestyi następstwa, otoczone są grubą tajemnicą. Rozporządzenie cesarskie z dnia 17 listopada, ogłoszone dopiero w wilią śmierci cesarza Wilhelma, jest jedynym faktem, który przeszedł do publicznej wiadomości. Co nad to powiedziano, zostało niebawem zaprzeczone. Rzeczywisty przebieg sprawy jest jednak nieznany i pozostanie nim także w przyszłości."

## Sprawy krajowe.

*(Towarzystwo oficyalistów prywatnych.)*

(L) Jedną z pożytecznych instytucyj, rozwijających się u nas pomyślnie, jest Towarzystwo wzajemnej pomocy oficyalistów prywatnych, które ostatniego grudnia r. z. ukończyło 20 rok istnienia swego. Centralny wydział rzeczonego Towarzystwa przygotował dla walnego zgromadzenia członków, które odbędzie się pojutrze, obszerne sprawozdanie, dające retrospektywny pogląd na rozwój tej instytucyi, obejmującej już obecnie swoją organizacyą cały kraj, dzięki wytrwałej i usilnej pracy kierowników. Z tego sprawozdania przytoczymy ważniejsze szczegóły: Począwszy od 11 roku istnienia **wykazuje Towarzystwo stały wzrost członków**

i stałe zwiększanie się wkładek na udziały. I tak: gdy w r. 1878 liczyło Towarzystwo 1651 członków z 4314 udziałami a z wkładką 17.256 zł., wynosiła z końcem r. z. liczba członków 2137 z 8654 udziałami i z wkładką w kwocie 34.616 zł. Co do liczby członków, zajmuje to Towarzystwo niewątpliwie pierwsze miejsce. W dziale stałych zapomóg dochód *brutto* w roku 1878 wynosił sumę 29.697 zł., a w r. z. poważną sumę 56.997 zł. W przeciągu lat 20 wypłaciło Towarzystwo tytułem emerytury lub wsparcia kwotę 211.727 zł.

Tych kilka szczegółów świadczy wymownie o rozwoju Towarzystwa. W drugiej dziesiątce lat istnienia Towarzystwo reformowało się kilkakrotnie, a wszystkie czynności świadczą o gorącem zainteresowaniu się sprawą nawet przez pojedynczych członków. Z pomiędzy wielu spraw najważniejsze miejsce zajmuje utworzenie funduszu pogrzebowego, do którego członkowie wpłacając wszystkiego 60 ct., zapewniają dla pozostałej rodziny ryczałt w kwocie 50 złr. Intencyą stworzenia tego funduszu było niesienie doraźnej pomocy dla wdowy w najboleśniejszej i najtrudniejszej chwili.

Dalszą ważną czynnością było ustanowienie wyższego wpisowego, stosownie do wieku, od zgłaszanych udziałów; wprowadzenie działu uczestników, który dozwala służbodawcom łączyć własny interes z interesem swoich oficyalistów, a zarazem, przez ubezpieczenie emerytur przywiązanych do posady, zyskiwać przychylność oficyalistów; — dalej utworzenie funduszu rezerwowego, któryby pomagał do spełnienia zobowiązań, i nakoniec reforma regulaminu stałych zapomóg w tym kierunku, iż im starszy jest udział w Towarzystwie, tem większe pożytki ma zapewnione. Z dawnego regulaminu pozostawiono 75 prct. pożytku przy 35-letnich udziałach, a każdemu młodszemu udziałowi przyznano stosunkowo mniejszy pożytek, tak, że udział, który tylko rok był w Towarzystwie, ma zapewnionych 48 prct. pożytku. Reforma, w zeszłym roku dokonana, nadaje Towarzystwu trwały byt i ustala jego przyszłość. Do majątku Towarzystwa, który dotąd tylko w listach zastawnych był lokowany, przybyła własność nieruchoma przez zakupno dwóch realności, to jest: kamienicy nowej i placu budowlanego, wraz z jednopiętrowym domem. W drugiem dziesięcioleciu uzbierano fundusz na stypendyum imienia Hipolita Stupnickiego, z którego dzieci członków pobierać będą zasiłek w celu kształcenia się. Z fundacyi stypendyjnej imienia Antoniego Rogala Zawadzkiego, powstałej wyłącznie z funduszów Towarzystwa, przez wdzięczność za niezwykłe poparcie pierwszych zawiązków Towarzystwa, korzystało 10 sierót po członkach Towarzystwa. Teraz wstępuje Towarzystwo do trzeciej dziesiątki lat z dobrą wróżbą, iż dział uczestników, który bezsprzecznie będzie w wielu kierunkach doniosłym, poczyna wchodzić w życie. Na początek wpisali na uczestników swoich oficyalistów: pp. hr. Łoś Maryan, Jaroszyński z Błudnik, Suchodolski z Sosnowa. JE. książę Sapieha wpisał już kilkunastu (a zapowiedział około 40), a kilku jeszcze innych właścicieli dóbr zażądało informacyj.

Z dniem 1 stycznia r. b. liczyło Towarzystwo 2137 członków z 8654 udziałami, czyli z wkładką 34.616 zł. Największą liczbę członków w r. z. pozyskały powiaty: Bóbrka, Lwów i Gorlice, a największe kwoty lokowały powiaty: Lwów, Łańcut, Rzeszów i Tarnobrzeg. Zapomóg stałych i datków jednorazowych rozdzielono w r. z. 36.474 złr. Przychód rzeczywisty w dziale zapomogi stałej wynosił w r. z. 56.997 zł., a czysty stan majątku w tym dziale wynosi 400.681 złr. Majątek ogólny Towarzystwa wynosi obecnie 426.370 złr. i w porównaniu z r. 1886 powiększył się o 14.847 zł. Prawie cały majątek jest ulokowany w listach zastawnych gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego a jest przechowany w skarbcu Banku krajowego.

Wydziały Towarzystwa często były wzywane ze starostw do przedkładania dat do wykazów statystyki państwowej. Ponieważ Wydział centr. co roku przedkłada władzom potrzebne daty z całego stanu Towarzystwa a gdy przedkładanie takich dat ze strony oddziałów wpływałoby na niedokładność, uzyskał Wydział centralny u Wysokiego Namiestnictwa rozporządzenie z 14 kwietnia 1887, iż Wydziały Towarzystwa są wolne od przedkładania dat.

Statut, zmieniony przez Radę nadzorczą w czerwcu r. z., otrzymał zatwierdzenie Wys. Namiestnictwa.

## Rada Państwa.

*(CCII posiedzenie Izby poselskiej.)*

*‡* **Wiedeń**, 17 marca. (Korespondencya *Gazety Lwowskiej.*)

Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godzinie 11 min. 20. Izba dość licznie zgromadzona. Na ławie rządowej wszyscy Ministrowie. Loże prawie puste, galerya pełna.

Prezes poświęca pamięci pos. Smarzewskiego wspomnienie następujące: Wypada mi oznajmić wys. Izbie żałobną wiadomość. *(Izba powstaje v miejsc.)* Wybrany z większej posiadłości ziemskiej w Galicyi, poseł Seweryn Smarzewski umarł w nocy z dnia 15 na 16 b. m. Zmarły zażywał wskutek prawości i zacności charakteru powszechnego szacunku, tak że już na pierwszy konstyuujący Sejm austryacki wysłany był jako poseł. Przez czas przydłuższy był członkiem galicyjskiego Wydziału krajowego, a bez przerwy członkiem Sejmu galicyjskiego; przez długie lata był także członkiem tej wys. Izby, w której pracach brał udział z niezmordowaną pilnością. Ubolewamy przeto nad jego zgonem szczerze, a uczuciu temu daliście już szan. panowie wyraz, powstawszy z miejsc. Dlatego też pozwolicie, żeby ta manifestacya na uczczenie pamięci zmarłego zapisana była w protokole z posiedzenia dzisiejszego. *(Brawo! brawo!)*

Pos. Tausche interpeluje przewodniczącego komisyi karno-prawniczej w jakiem stadyum znajdują się obrady komisyjne nad projektem rządowym przeciw fałszowaniu pokarmów i napojów. — Zainterpelowany nie jest obecny.

Pos. Siegmund składa na stole prezydyalnym wniosek o przeniesienie miast Cieplic i Schönau (w Czechach) do niższej klasy podatku budynkowego.

Izba przystępuje do porządku dziennego.

Projekt ustawy, o przedłużeniu prowizoryum budżetowego do końca maja, uchwalono bez dyskusyi w drugiem czytaniu i zaraz także w trzeciem czytaniu.

Na zakończenie dyskusyi ogólnej nad projektem o nauce religii w szkołach ludowych średnich i w seminaryach nauczycielskich, tudzież o płacy za nią, zabiera głos sprawozdawca większości komisyjnej, pos. Czerkawski, który stwierdza, że u wszystkich stronnictw Izby przeważa zdanie, iż ustawa z r. 1872 wymaga naprawy; a dalej zgadza się na to, iż do uchwalenia projektu niniejszego potrzeba większości dwu trzecich głosów, podobnie jak do uchwalenia samejże ustawy z r. 1872 prawica, wówczas stanowiąca opozycyę, także uważała większość taką za potrzebną. Mowca zwalcza tak zwane demokratyczne zasady pos. Kronawettera, wedle których państwo nie ma z sprawami wyznaniowemi nic wspólnego. Zarzut, że jedna społeczność wyznaniowa powinna nie być pociąganą do ponoszenia ciężarów na rzecz drugiej, ma za sobą tylko pozór słuszności; albowiem solidarność wszystkich społeczności wyznaniowych w państwie jest niewątpliwie czemś szlachetniejszem i wznioślejszem od rozłąki wyznaniowej; a szczególniej w Austryi solidarność ta ma wielkie znaczenie. W dalszym ciągu mowy broni sprawozdawca artykułu III w brzmieniu wniosku większości komisyjnej, t. j. że ustawa niniejsza wejdzie w życie dopiero po wydaniu potrzebnych do jej wykonania ustaw krajowych; konstytucya bowiem przepisuje, że zasady oświecenia publicznego należą do kompetencyi Rady państwa, ale rozwinięcie zasady i sposób wykonania należy do kompetencyi sejmów krajowych. Artykuł III., zwalczany przez lewicę, jest przeto poniekąd obwarowaniem konstytucyi.

Poczem uchwalono przejść do dyskusyi szczegółowej.

Prezes wzywa posłów zapisanych do głosu, aby mówili jak najkrócej i ściśle do rzeczy.

Pod dyskusyę idzie artykuł I., który postanawia, że §§. 3 i 5 ustawy z dnia 20 czerwca r. 1872 w brzmieniu teraźniejszem tracą prawomocność, a nabywają jej w brzmieniu zmienionem; mianowicie §. 3ci ma brzmieć odtąd jak następuje:

„Za udzielanie religi w wyższych klasach powszechnej szkoły ludowej, mającej więcej niż trzy klasy, lub szkoły wydziałowej powinno płacić się remuneracyę, albo ustanowić dla niej osobnego nauczyciela.

„Gdy nauka religii w myśl §. 5go ustawy z dnia 14go maja roku 1869 udzielana jest przez świeckiego nauczyciela, powinno się dać mu stosowną remuneracyę.

„Gdy nauka religii udzielana jest poza miejscem zamieszkania nauczyciela religii, powinno się w miarę potrzeby z uwzględnieniem odległości i innych okoliczności miejscowych dostarczyć mu stosownych środków przewozowych, lub dać słuszne wynagrodzenie za drogę.“

Pos. Heinrich wnosi rezolucyę: „Poleca się komisyi szkolnej, aby jeszcze dokładniej roztrząsnęła sprawę nauki religii w szkołach ludowych i z rezultatu swych obrad zdała sprawę Izbie.“

Pos. Mattusz nie pojmuje, dla czego ustanowienie nauczyciela religii, lub remuneracya za naukę religii ma zaczynać się od czwartej klasy. Sprawozdanie komisyi powiada, że postanowienie takie nawiązane jest do dawnej organizacyi szkół. Ależ od wieku zmieniły się już okoliczności; dawne szkoły jednoklasowe, w których katecheta mógł bez zbytniego trudu nauczać, są dziś wyjątkami; największa część szkół jest o dwu lub trzech klasach; w tych więc albo katechety nie będzie, albo katecheta będzie miał dużo trudu bez wynagrodzenia. Do tego przybywa jeszcze brak księży, tak, że na samym plebanie, nie mającym wikaryusza, ciężyć będzie brzemię zbyt wielkie. Tem więcej tedy brak remuneracyi krzywdą nazwać się godzi. Mowca nie wnosi poprawki, aby nie narazić ustawy na niebezpieczeństwo, że nie przyszłaby wcale do skutku; ale zaznacza tę wadliwość projektu, żeby w przyszłości można odwołać się do faktu, że Izba była wadliwości tej świadomą. *(Brawo, z prawicy).*

Poseł Chotkowski, ze względu na prośbę prezesa, aby nie powracano do dyskusyi ogólnej, ogranicza się na oświadczeniu, że poseł Süss postąpił sobie nielojalnie, gdy wbrew przekonaniu każdego światłego człowieka, a więc pewnie też wbrew własnemu przekonaniu, posądził mowcę (ks. Chotkowskiego) o zamiar wszczęcia walki kościelno-politycznej w Austryi.

Paragraf 3-ci przyjęto; rezolucyę Heinricha odrzucono.

Paragraf 5-ty ma odtąd brzmieć, jak następuje:

„Koszta, powstające z nauki religii, w myśl §§. 3-go i 4-go, należą do wydatków szkoły, jeżeli zaś nie ma osobnych funduszów, do fundacyj lub zobowiązań bądź osób, bądź korporacyj.

„Uregulowanie należących się nauczycielom religii przy powszechnych szkołach ludowych i wydziałowych, płac stałych i remuneracyj, szczegółowe określenie warunków, pod któremi nadane będą, tudzież unormowanie wynagrodzenia za drogę, pozostawia się ustawodawstwu krajowemu“.

Poseł Pscheiden wypowiada życzenie, aby wynagrodzenie za drogę płacone było nie z funduszu gminnego, lecz powiatowego lub krajowego.

Poseł Lienbacher zwalcza zdanie, jakoby do uchwalenia tego paragrafu potrzebna była większość dwu trzecich głosów. Gdyby tak było, wszystkie dotychczas ustawy o oświacie publicznej i o sprawach wyznaniowych byłyby również zmianą konstytucyi. Czujność, co do przestrzegania konstytucyi, jest na miejscu; ale i nad tem czuwać trzeba, żeby długi szereg ustaw, dotychczas uchwalonych, nie był nagle napiętnowany jako sprzeczny z konstytucyą.

Poseł Süss powtarza, co już powiedział w dyskusyi ogólnej, że lewica uważa większość dwu trzecich głosów za potrzebną, a to zarówno w drugiem, jak w trzeciem czytaniu.

Izba uchwala §. 5-ty 219 głosami przeciw 3 głosom.

Artykuł II, który stanowi, że płaca lub remuneracya za naukę religii nie będzie wliczana do kongruy, przyjęto bez dyskusyi.

Artykuł III brzmi wedle wniosku większości komisyjnej:

„Ustawa niniejsza, o ile do wykonania jej potrzeba nowych ustaw krajowych, wejdzie w życie razem z niemi; od tej chwili zaś przepisy sprzeczne utracą prawomocność“.

a wedle wniosku mniejszości:

„Ustawa niniejsza, o ile do wykonania jej potrzeba nowych ustaw krajowych, wejdzie w życie razem z niemi, co do reszty postanowień zaś, natychmiast; a od chwili wejścia ustawy niniejszej, a względnie ustaw krajowych w życie, wszystkie przepisy sprzeczne utracą prawomocność“.

Poseł Lienbacher mniema, że w rzeczy samej obojętnem jest, czy się uchwali wniosek większości, czy mniejszości; ale dla położenia kresu sporom najlepiej zupełnie opuścić ten artykuł.

Poseł Süss oświadcza, że w razie przyjęcia wniosku większości, lewica głosować będzie w trzeciem czytaniu przeciw całemu projektowi. Godzi się zresztą na zupełne opuszczenie artykułu III., co pociągnie za sobą ten tylko skutek, że ustawa, zamiast zaraz, wejdzie w życie w 40 dni po sankcyi.

W głosowaniu odrzucono wniosek mniejszości 142 głosami przeciw 113 głosom (lewicy); dalej odrzucono także wniosek większości wszystkiemi głosami przeciw 7 głosom. Wedle regulaminu idzie tedy pod głosowanie art. III. wedle projektu rządowego, co do treści, acz w innej formie, zgodnego z wnioskiem mniejszości; ale i w tem brzmieniu odrzucono go 143 głosami przeciw 109 głosom. Tak więc art. III zupełnie opuszczony.

Uchwalono całą ustawę zaraz także w trzeciem czytaniu.

Na tem zakończono obrady dzisiejsze.

Pos. Herold wnosi interpelacyę do p. Ministra skarbu, w sprawie przedłużenia prawomocności ustaw o ulgach fiskalnych przy konwersyi pomniejszych długów hipotecznych, jako też przy wykreślaniu ich z hipoteki.

Pos. Foregger wnosi interpelacyę do Prezesa gabinetu, w sprawie rozwiązania stowarzyszeń studenckich w Gradcu, które wysłały delegatów na pogrzeb cesarza Wilhelma do Berlina.

Pos. Lienbacher odpowiada, jako przewodniczący komisyi karno-prawniczej, na zapytanie pos. Tauschego (zob. na początku sprawozdania), że zaraz po Wielkanocy sam sporządzi sprawozdanie o projekcie przeciw fałszowaniu pokarmów i napojów. Po posiedzeniu publicznem odbyło się przy wypróżnionych lożach i galeryach posiedzenie poufne w sprawie ekstradycyi pos. Schönerera.

Koniec posiedzenia o godz. 3¼. — Następne w poniedziałek.

## Koło polskie.

Od sekretaryatu Koła polzkiego w Wiedniu otrzymujemy następując sprawozdanie:

Na początku posiedzenia Koła posłów polskich w d. 16 marca przewodniczący, p. Jaworski, wyraził głęboki a powszechny żal z powodu zgonu posła Seweryna Smarzewskiego, męża zasłużonego krajowi naszemu, który dziś rano o 4 godzinie życie zakończył. Od początku ery konstytucyjnej, od 1848 r. przez lat czterdzieści, patryotyzmem, zdolnością, głęboką wiedzą i wymową jaśniał na polu życia publicznego, w Sejmie krakuskim 1848 r., w Sejmie krajowym od 1861 r. i w Izbie poselskiej Rady państwa, a zdanie jego, bystre i wymowne, zawsze zaważyło na szali uchwał tak Sejmu jak i Koła polskiego. Wyrażając w krótkich słowach boleść żywą ze straty tego męża, wypowiada z pewnością żal całego Koła posłów polskich, z którem się w tem uczuciu zapewne cały kraj połączy. Koło polskie wezwało przewodniczącego, aby jego współczucie wyraził rodzinie zmarłego. — Na wniosek posła Chrzanowskiego, wypowiadającego także słowa żalu z powodu śmierci zasłużonego krajowi posła, który przodował świetną zdolnością i bystrą radą, postanowiono, aby na grobie jego stanął nadgrobek staraniem Reprezentacyi tu krajowej. A na wniosek posła Gniewosza, który przypominał patryotyczne działanie zmarłego, postanowiono wziąść gremijalnie udział w jego pogrzebie.

Następnie poseł ks. Ruczka zawiadomił Koło, iż z powodu zgonu w Rzymie zasłużonego kościołowi i krajowi kardynała Włodzimierza Czackiego, odbędzie się tutaj 20 marca przed południem nabożeństwo żałobne za jego duszę w kościele Zbawiciela (*Votivkirche*).

Przewodniczący podał do wiadomości Koła, iż wskutek jego uchwały przedstawił zaraz 14 t. m. Prezesowi ministrów, hr. Taaffemu, aby wydał telegraficzną drogą polecenia do władz w Galicyi, iżby śpieszyły z pomocą ludności w miastach i wsiach, zalanych przez wezbrane rzeki, i starały się energicznie, przez usuwanie zatorów i obronę wałów nadrzecznych, zapobiedz szerzeniu się powodzi. Hr. Taaffe oświadczył, że polecenia co do udzielenia pomocy ludności są wydane, a ponowi je zaraz telegraficznie, a zarazem zawezwie o nadesłanie telegraficznych sprawozdań o stanie powodzi; dzisiaj zaś nadesłano z Ministerstwa spraw wewnętrznych przewodniczącemu urzędowy raport o przebiegu i rozmiarze powodzi w Krakowie i najbliższej okolicy tego miasta.

P. Lewakowski August zaproponował, aby przedłożyć w Izbie interpelacyę do p. Ministra spraw wewnętrznych następującej treści: „Czy i kiedy p. Minister zamierza przedłożyć do konstytucyjnego traktowania projekt ustawy o regulacyi rzek w Galicyi, ustawy, której uchwalenie w bieżącym peryodzie parlamentarnym Najjaśn. Pan, uznając pilność i konieczną potrzebę takowej, zalecić raczył Izbom w mowie tronowej z 26 września 1885.“ Koło po uwagach pp. Chrzanowskiego i Czerkawskiego, że sprawy tak ważnej dla kraju nie należy doraźnie w nieprzyjaznem położeniu parlamentarnem poruszać, bo można wywołać niekorzystne jej przesądzenie, i po przedstawieniu, co odpowiedział Prezes ministrów komisyi budżetowej na interpelacyę p. Czerkawskiego, Koło uchwaliło, aby na oddzielnem posiedzeniu sprawę tę rozważyć.

Poczem przewodniczący, p Jaworski, przedłożył petycye do Koła, wystosowane przez rady powiatowe: liską i tłumacką, i dwa telegramy od rad miejskich Biecza i Krosna przeciw uchwaleniu rządowego projektu ustawy o opodatkowaniu spirytusu.

Poseł dr. Grocholski, przybyły do Wiednia, przyszedł na posiedzenie i objąwszy

przewodnictwo dalszych obrad, wynurzył Kołu uznanie jego zasług i prac w obronie dobra kraju. Złożył także na jego ręce nadesłaną petycyę do Koła od wydziału powiatu zbaraskiego, o zastrzeżenie interesów Galicyi przy zawieraniu traktatu handlowego z Rumunią (o którym jednak teraz mowy nie ma), oraz petycyę c. k. leśników w Galicyi, o podwyższenie ich płac.

Wreszcie Koło przystąpiło do dalszego ciągu rozpraw o wniosku ks. Liechtensteina, a raczej nad pytaniem: czy go odesłać do komisyi o bliższe roztrząśnienie. Zabierali głos posłowie: Bobrzyński, Rappaport, ks. Chodkowski, Bloch, ks. Kopyciński, Władysław Czajkowski, Żuk Skarszewski, Chrzanowski, Sawczyński, Hausner, Rutowski, Gniewosz, Orzechowski, Lewakowski Karol, Grocholski, Czerkawski. Z wyjątkiem kilku głosów, wszyscy prawie przemawiający wykazywali szkodliwość lub niewłaściwość wniosku ks. Liechtensteina dla kraju naszego. Po zamknięciu rozpraw, przystąpiono do głosowania nad wnioskami, postawionemi wśród rozpraw. Większością głosów usunięto naprzód wniosek odraczający posła Gniewosza, aby odroczyć rozstrzygnięcie pytania, co do odesłania do komisyi wniosku ks. Liechtensteina, dopóki Koło nie poweźmie uchwały co do jego wniosku samoistnego, aby „komisya szkolna Koła ułożyła projekt ustawy szkolnej na podstawie autonomii“.

Następnie większość Koła usunęła wniosek p. Bobrzyńskiego brzmiący: „Motywując odesłanie wniosku ks. Liechtensteina do komisyi, przedstawić dążenie kraju i Sejmu naszego ku reformie ustawy państwowej szkolnej“.

Przychodziły potem pod głosowanie wnioski: Chrzanowskiego, brzmiący: „Chociaż nie zgadzamy się z wnioskiem ks. Liechtensteina i towarzyszy, jednak zważając, że jest przedłożony przez znaczne stronnictwo, i szanując każde zdanie, choć nam przeciwne, głosujemy za przekazaniem wniosku tego komisyi, aby był w niej gruntownie roztrząśnięty“; oraz na końcu rozpraw postawiony wniosek p. Rutowskiego, następującej osnowy: „Koło postanawia głosować za odesłaniem wniosku ks. Liechtensteina i towarzyszy do komisyi szkolnej. W oświadczeniu będzie wyrażone, że odsyłamy ten wniosek, szanując każde przekonanie, oraz dlatego, że wychodzi ze stronnictwa poważnego; ale zarazem będzie wyrażone, że wniosek zawiera dla kraju naszego szkodliwe i niebezpieczne postanowienia i że dlatego się z nim nie zgadzamy“.

Gdy oba wnioskodawcy cofali swe wnioski, jeden na korzyść drugiego, przewodniczący poddał pod głosowanie wniosek Chrzanowskiego, który usunięto 22 głosami przeciw 16; a Koło większością głosów przyjęło wniosek p. Sawczyńskiego, aby głosować za przekazaniem wniosku ks. Liechtensteina do komisyi bez oświadczenia, bo to nic nie przesądza, a powszechnie znają zapatrywanie się Koła polskiego na tę sprawę.

Po uchwaleniu przez Koło, aby stosownie do postanowienia statutu Koła, ci posłowie, którzy wstrzymają się od głosowania w Izbie, oświadczyli to teraz na posiedzeniu Koła, 15 posłów oświadczyło, że zastrzegają sobie wolność uchylenia się od głosowania przez nieobecność w Izbie podczas głosowania.

## Sprawy parlamentarne.

Jak donieśliśmy wczoraj na tem miejscu, na ostatniem posiedzeniu komisyi szkolnej Izby dep. prof. dr. Bobrzyński przedłożył własny projekt ustawy o stowarzyszeniach akademickich.

Główne punkta, w których projekt ten zbacza od projektu rządowego, są następujące:

1) nadzór nad stowarzyszeniami studentów przysługuje wyłącznie senatowi, a kary za przekroczenie ustawy wymierzane są wyłącznie przez senat, jako kary dyscyplinarne (projekt rządowy przyznaje współnadzór policyi, a obok kar dyscyplinarnych dopuszcza areszt i grzywny pieniężne);

2) uczniowie mogą należeć do wszelkich stowarzyszeń nieakademickich, podlegając w nich powszechnej ustawie o stowarzyszeniach (projekt rządowy dopuszczał zakazy);

3) uczniowie nadzwyczajni i uczniowie innych wszechnic mogą należeć do stowarzyszenia za pozwoleniem senatu, przez co umożebnione są stowarzyszenia uczniów kilku wszechnic, czego projekt rządowy nie dopuszczał;

4) niestudenci mogą należeć do stowarzyszenia studentów, jako członkowie honorowi lub wspierający, czego projekt rządowy nie dopuszczał;

5) zakazane są studentom tylko manifestacye polityczne, kiedy projekt rządowy zabraniał w ogóle dyskusyi o sprawach politycznych;

6) zgromadzenia, złożone wyłącznie ze studentów, podlegają wyłącznie senatowi, jeżeli zaś studenci urządzają zgromadzenie publiczne z udziałem niestudentów, muszą się stosować wyłącznie do powszechnej ustawy o zgromadzeniach publicznych i z senatem nie mają nic do czynienia.

## Z obecnej sytuacyi.

*Biuro Reutera* donosi: Rząd bułgarski nie wysłał jeszcze żadnej odpowiedzi do W. Porty i wszystkie odmienne doniesienia są bezzasadne. Odpowiedź nastąpi wówczas dopiero, gdy wyjaśni się sytuacya polityczna, która doznała pewnej zmiany skutkiem śmierci cesarza Wilhelma. Ambasador rossyjski Nelidow złożył ponownie wizytę w. wezyrowi i powiedział mu, że W. Porta, skoro uznała oficyalnie stanowisko ks. Ferdynanda za nielegalne, powinna wezwać go do opuszczenia Bułgaryi.

Do *Polit. Corr.* piszą z Konstantynopola:

W kołach tureckich żywią nadzieję, że ze zmianą tronu w Berlinie nastąpi też pewna zmiana w polityce wschodniej, mianowicie ustanie ów nacisk ze strony Niemiec, aby się Turcya do żądań Rossyi stosowała, nacisk, który stawał się powodem niemiłego położenia przymusowego. Mniemają też, że teraz pozostanie nadal jeszcze niezmieniony dawny stan rzeczy, pokazuje się zaś obecnie, że się dawniej najbardziej tego obawiano, aby Rossya nie ogłosiła zupełnej niezależności Bułgaryi, nie obudziła przez to entuzyazmu w Bułgarach, a proponując im na księcia osobistość jaką sympatyczną, nie pozyskała ich znowu na sprzymierzeńców dla swych dalszych celów na Wschodzie.

Brukselski *Nord* wierzy stanowczo w bliskie usunięcie ks. koburskiego i ma nadzieję, że żądanie usunięcia go poprą Austrya, Włochy i Anglia. Co się zaś tyczy Niemiec, panuje przekonanie, że stosunki między niemi a Rossyą ukształtują się znowu tak serdecznie, jak to bywało dawniej.

# KRONIKA

*Lwów, 20 marca.*

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Podmojście, w powiecie przemyskim, na restauracyę cerkwi filialnej, zapomogi w kwocie 100 złr.

— **Z Wiednia** piszą do *Czasu*: Bawi tu przybyły z Paryża p. Paweł Delaroche, syn Horacego, znanego, wiernego przyjaciela Polski i Polaków, urodzonego z córki zasłużonego w kraju i emigracyi p. Plichty, a wnuk dwóch wielkich artystów: Pawła Delaroche i Horacego Vernet. P. Paweł Delaroche znajduje się w gościnie na Salm Gasse u hr. Ludwika Wodzickiego, który, jak wielu innych współczesnych Polaków, ścisłą był złączony przyjaźnią z Horacym Delaroche, zmarłym temu lat kilka. P. Paweł Delaroche uda się ztąd do kraju naszego, z którym wiąże go tyle wspomnień i ścisłych stosunków i przepędzi święta w Krakowie, gdzie zamieszka na Szlaku u prorektora hr. Stanisława Tarnowskiego, także jednego z najdawniejszych i najlepszych przyjaciół śp. Horacego.

Dowiadujemy się, że po świętach hr. Stanisławowie Tarnowscy oraz marszałek Tarnowski wraz z rodziną, udadzą się do Rzymu. Hr. Artur Potocki także prawdopodobnie podąży do Wiecznego miasta, jako egzekutor testamentu śp. kardynała Czackiego. Nabożeństwo za spokój duszy znakomitego księcia Kościoła i wiernego syna ziemi rodzinnej, które miało się odbyć w sobotę, odprawionem zostanie, z powodu przeszkód lokalnych, z początkiem przyszłego tygodnia.

Hr. Kazimierz Badeni, który tu wciąż bawił jako członek komisyi krajowej gorzelnianej, wyjeżdża dziś, w sobotę, do Bruku, powróci tu jednak na święta, gdyż hr. Marya Badeniowa z powodu rekonwalescencyi córki nie może jeszcze opuścić Wiednia.

Ten sam dziennik donosi: Wczorajsze (niedzielne) wieczorne przyjęcie w Ministerstwie skarbu u państwa Dunajewskich bardzo było liczne, świetne i ożywione; zwłaszcza zebrało się liczne grono pań polskich, posłów z Galicyi i bawiących tu rodaków. Przybyli: prezes Ministrów hr. Taaffe i Minister oświecenia dr. Gautsch. Główne zajęcie budził, obecny także, nowo mianowany wspólny minister wojny baron Bauer.

Hrabina Alfredowa Potocka odjechała z Wiednia wraz z hr. Julią Branicką do Paryża. Udał się tam także wczoraj hr. Andrzej Potocki, aby pożegnać się ze swoim przełożonym, ambasadorem hr. Hoyosem, oraz ze znajomymi, poczem powróci do Wiednia, gdzie przydzielony jest do Ministeryum spraw zagranicznych.

† **Władysław Sabowski** umarł. Taką lakoniczną depeszę telegraficzną otrzymaliśmy dziś z Warszawy. Sp. Sabowski umarł wczoraj w sile wieku, gdyż w 51 roku życia. Poeta, powieściopisarz, publicysta a przytem znakomity reporter. Sabowski urodził się w Warszawie w roku 1837. Kształcił się najpierw w gimnazyum filologicznem, a następnie w szkole sztuk pięknych na wydziale budownictwa. Przez czas pewien był urzędnikiem komory celnej w Warszawie. Wcześnie rozpoczął zawód literacki. W roku 1859 zaczął zasilać wychodzące w Warszawie *Wolne żarty*, iskrzącym swym, jak go nazwał Chmielowski, dowcipem. Próbował też sił młodych i w zawodzie ściśle naukowym, pisywał bowiem do *Gazety Polskiej* rozprawy nad ortografią polską. Natura jednak poetycka ciągnęła go w inną stronę; tłómaczył znakomicie poezye Alfreda de Musset, Heinego, Pötefiego, Lermontowa, którego ostatniego dzieło *Demon*, w przekładzie Sabowskiego, ogłosiła *Biblioteka Warszawska*. W roku 1860 ukazał się zbiór oryginalnych jego poezyj pod zbiorowym tytułem: *Ziarna i plewy*. Przeważnie poświęcał czas pisaniu powieści, w których złożył dowody niezwykle bystrego zmysłu obserwacyjnego. W r. 1863 przeniósł się za granicę, mieszkał w Paryżu lub w Belgii, zkąd pisywał liczne korespondencye do czasopism krajowych. Znany był równie pod pseudonimem Wołodego Skiby, pod którym pisma warszawskie ogłaszały prace jego w drugiej dobie zawodu, to jest, po wydaleniu się Sabowskiego z kraju. Wkrótce przeniósł się śp. Władysław z Belgii do Drezna. Tu otrzymał w roku 1868 wezwanie z Krakowa, ażeby przybył objąć redakcyę nowo powstającego pisma *Kraj*. Po upadku tego dziennika założył w Krakowie *Dziennik mód*, a później *Kuryera Krakowskiego*. Ale prace publicystyczne nie przerywały jego zajęć literackich. Wytrwałość niezmierna i zmysł oryentacyjny nadzwyczajny, sprawiały, iż pracował jako publicysta szybko, dokładnie, niemal wyczerpująco, co go czyniło pożądanym współpracownikiem w każdej redakcyi. Oprócz prac powieściopisarskich w czasie pobytu swego w Krakowie, przetłómaczył Sabowski Schillerowskiego *Wallensteina*. Krytyka uznała, że jest to najznakomitszy ze wszystkich przekładów. W roku 1882 przeniósł się Sabowski do Lwowa i wszedł do redakcyi *Gazety Lwowskiej* jako jej stały współpracownik. Przebył tu dwa lata, lecz wezwany przez ś. p. Szymanowskiego, aby objął kierownictwo *Kuryera Warszawskiego*, przeniósł się w styczniu 1885 do Warszawy. Następnie był głównym tamże współpracownikiem *Kuryera Codziennego*. Z utworów jego popularnych i najlepszych wymieniamy: *Kanarki*, *Kwiat Sumatry*, *Kręte drogi*, oraz *Nad poziomy*, utwór nowszy, drukowany w *Kuryerze Codziennym*.

Liczba utworów powieściowych Sabowskiego przewyższa cyfrę 100, a dodać można, że korespondencye, rozprawy i dorywcze artykuły, oprócz kompilacyj codziennych, wyniosłyby także objętość ze 100 tomów. Dowód to wytrwałości i pracy niezmordowanej. Jako kolega, odznaczał się ś. p. W Sabowski szczerością, serdecznym udziałem i życzliwością dla każdego ze swoich przyjaciół po piórze. Cichy i pracowity, lubił prace swoje rozkładać systematycznie, a obok rzeczy politycznych i społecznych, zajmowały go zawsze zagadnienia naukowe; wiedział też o wszystkich zdobyczach na tej niwie. Umarł człowiek prawy, który zawód swój pełnił sumiennie i bez wytchnienia aż do śmierci. Cześć jego pamięci!

† **Romuald Starkel**, profesor języka i literatury polskiej w lwowskiej szkole realnej, gorliwy pracownik około wydawnictw szkolnych, redaktor czasopisma pedagogicznego „Szkoła„, powszechnie szanowany tak przez kolegów jakoteż licznych uczniów, zakończył pracowity i uczciwy żywot wczoraj nad wieczorem, po kilkuletniej ciężkiej chorobie.

— **Co do przyznawania adjutów pedagogicznych** z funduszu szkolnego krajowego kandydatom i kandydatkom zawodu nauczycielskiego uchwaliła c. k. Rada szkolna krajowa następujące zasady: 1) Adjutum pedagogiczne wynosi kwotę stu (100) zł. w. a. rocznie i jest płatne w miesięcznych ratach z dołu. 2) Adjutum nadane być może tylko takim kandydatom (kandydatkom) stanu nauczycielskiego, którzy posiadając świadectwo dojrzałości, odbywają praktykę nauczycielską w publicznej szkole ludowej lub w szkole ludowej prywatnej, mającej prawo publicznej szkoły, ażeby w myśl obowiązujących przepisów mogli uzyskać prawo do składania egzaminu kwalifikacyjnego na nauczycieli (nauczycielki) szkół ludowych. Odnośne wnioski mają być Radzie szkolnej krajowej zawsze w miesiącu grudniu przedkładane. 3) Kandydaci (kandydatki) posiadający już patent kwalifikacyi nauczyciela szkół ludowych pospolitych, nie mogą się ubiegać o adjutum pedagogiczne. 4) Adjutum pedagogiczne przyznaje się nie na rok szkolny, lecz na słoneczny, t. j. od 1 stycznia po koniec grudnia. 5) Pobieranie adjutum pedagogicznego może być na wniosek Rady szkolnej okręgowej przedłużone na rok drugi, a wyjątkowo także na rok trzeci, jeżeli kandydat (kandydatka) na to zasługuje, a nie mógł jeszcze złożyć egzaminu kwalifikacyjnego. 6) Jeżeli kandydat (kandydatka) mający adjutum pedagogiczne w ciągu roku otrzyma płatną tymczasową posadę nauczycielską, ma c. k. Rada szkolna okręgowa bezzwłocznie o tem donieść Radzie szkolnej krajowej i ewentualnie innego zaproponować kandydata (kandydatkę), któremu mogłoby być przyznane adjutum pedagogiczne na resztującą część roku.

(*Zr.*) **Posiedzenie Towarzystwa nauczycieli szkół wyższych** odbyło się ostatniej soboty pod przewodnictwem profesora dr. Radziszewskiego Na porządku dziennym był wykład prof. dr. Ignacego Petelenza o opiniach wydziałów prawniczych względem reformy studyów prawniczych, o ile w ogłoszonych drukiem opiniach tych zawarte są także zapatrywania na ustrój gimnazyów i kierunek studyów gimnazyalnych. Najważniejszą w tym względzie jest opinia wydziału prawniczego uniwersytetu w Inspruku, a głównie dołączone do niej rozprawy profesora tego uniwersytetu, dr. Puntscharta i docenta dr. Nissla. Bo chociaż i w niektórych innych opiniach przebija się zapatrywanie, że młodzież wstępująca na uniwersytet nie jest należycie przygotowaną, przecie nigdzie nie spotykamy tak bezwzględnego potępienia dzisiejszych gimnazyów, jak w opinii wydziału w Inspruku. Dr. Puntschart widzi główną przyczynę złego w tej okoliczności, że gimnazya dzisiejsze są szkołami uczonemi, które napychają mózg uczniów mnóstwem niepotrzebnych wiadomości, a nie kształcą charakteru, ani też rozwijają zdolności myślenia. System gimnazyalny dzisiejszy jest systemem ogłupienia — do takiej konkluzyi dochodzi dr. Puntschart, a środek zbawczy widzi w powrocie do dawnych gimnazyów humanistycznych. Dr. Nissel nie widzi złego w tem, czego uczą, tylko w tem, jak uczą, a uczą wielu rzeczy, choć żadnej gruntownie; żąda zupełnej reformy egzaminów dojrzałości, które w dzisiejszej formie nie odpowiadają zadaniu swemu.

Przedstawiwszy przedmiotowo opinie rzeczone, prelegent wypowiedział i umotywował swoje zdanie, mianowicie: 1) że gimnazyum dzisiejsze, bądź co bądź, jest lepszem od gimnazyum czysto humanistycznego; 2) że jeżeli etycznego charakteru młodzieży nie rozwija, to z pewnością go nie psuje. Przyczyny złego, przypisywanego tak często jednostronnie urządzeniu gimnazyów, tkwią po niemałej części w ogólnem usposobieniu społeczeństwa, w rozlicznych wadach domowego wychowania, przyczem prelegent odwołuje się do poważnego głosu profesora Billrotha w *„Aphorismen zum Lehren und Lernen der medicinischen Wissenschaften“*.

W debacie, która się nad tym wykładem wywiązała, szczególniejszy udział brał prof dr. Radziszewski, który wyjaśnił powody zbyt daleko idących żądań fakultetów prawniczych, i wypowiedział przekonanie, że zdolność myślenia, karność i poczucie obowiązków większości naszych słuchaczy uniwersyteckich odpowiadają wymaganiom, jakie słusznemi nazwać należy.

— **Zgromadzenie tygodniowe** Towarzystwa politechnicznego odbędzie się we środę, dnia 21 b. m., o godzinie 6 wieczorem w sali fizyki szkoły realnej (II piętro). Na porządku dziennym: 1) Wykład prof. Bykowskiego „O formach pieców w bessemerniach“. 2) Luźne komunikacye przez prof. Frankego.

— **Towarzyskie zebranie członków** Tow. pedagogicznego oddziału lwowskiego odbędzie się w sali kasyna Miejskiego we środę, 21 b. m., o godzinie wpół do 8 wieczór, na które zarząd wszystkich członków uprzejmie zaprasza. Program wieczorku: 1) Kwartet na wiolonczelę, flet, skrzypce i fortepian, kompozycyi Dopplera, odegrają pp. Sladek, Dereżpolski, Brukman i Czubski. 2) a) „Dumka“, b) „Spojrzenie“, kompozycyi Czubskiego, odspiewa p. Borkowski. 3) Kwartet solowy odspiewa Tow. „Echo“. 4) Deklamacya, ustęp z „Pana Tadeusza“, wygłosi p. Grünes. 5) Solo odegra na wiolonczeli p. Sladek. 6) Lubomirskiego „Pochód kozacki“, odspiewa pani P. i p. Borkowski. 7) Tercet na skrzypce, flet i fortepian, odegrają pp. Brukman, Dereżpolski i Czubski. 8) Kwartet, odspiewa Tow. „Echo“.

— **W Kole literacko-artystycznem** odbędzie się we środę, 21 b. m. obchód rocznicy zgonu J. I. Kraszewskiego, ze współudziałem pani Adelman-Majewskiej, panien Miry Heller, Matyldy Pistor, pp. Jeromina, Sladka i Wolfsthala oraz członków chóru męskiego Towarzystwa spiewackiego „Lutnia“. Program: 1) Słowo wstępne, p. Albert Wilczyński. 2) „Mendelson-Adagio“ z sonaty wiolonczelowej, p. Adelman-Majewska i p. Sladek. 3) a) „Moniuszko“, b) „Rubinstein“, pieśni, p. Jeromin. 4) „Deklamacya“, p. Władysław Woleński 5) a) „Chopin-Larghetto“, b) „Żeleński-Mazurek“, p. Adelman-Majewska. 6) Odczyt „Kraszewski jako pisarz dramatyczny“, Stanisław Pepłowski. 7) Gounod, „Hymn do św. Cecylii“, p. M. Pistor, pp. Sladek, Wolfsthal i Wszelaczyński. 8) Moniuszko, „Czy powróci“, słowa Kraszewskiego; Gall „Piosneczka z ogródka“, odspiewa p. Mira Heller. 9) „Deklamacya“, p. Władysław Bełza. 10) Moniuszko, chór z Witolrandy Kraszewskiego, członkowie tow. spiew. „Lutnia“. Początek o godzinie 7. Wstęp dla członków Koła wraz z rodzinami. Zapisywać się można na liście u służącego Koła. Dla mężczyzn strój wieczorkowy.

— **Wydział kasyna Miejskiego** zawiadamia pp. członków, że w środę, dnia 21 b. m, odbędzie się w sali kasynowej koncert, urządzony staraniem Towarzystwa pedagogicz-

nego, na który pp. członkowie kasyna z rodzinami mają wstęp wolny. Początek o godzinie wpół do 8 wieczór. Lista otwarta. Bilety wydawane będą we środę do godziny 4 po południu.

— **Z „Sokoła“.** W niedzielę, dnia 25 b. m., odbędzie się staraniem sokolego grona amatorów, na pomnożenie funduszu wykończenie budowy własnego gmachu, przedstawienie amatorskie z następującym programem: 1) „Mąż od biedy“, komedya w jednym akcie Józefa Blizińskiego; 2) „Zawiany w śniegu“, fraszka sceniczna w jednym akcie Wiktora Leon; 3) „Wet za wet“, komedya w jednym akcie z francuskiego w przekładzie Fr. Barańskiego i 4) „Biały kruk“, farsa w jednym akcie z francuskiego, w przekładzie Adolfa Walewskiego. — Biletów nabyć można w handlu p. R. Krimmera (hotel Francuski), w cukierni p. M. Kosteckiego a w dzień przedstawienia przy kasie. W antraktach muzyka Harmonii. Początek o godz. 7 wieczorem.

— **Trzecia produkcya kapeli „Harmonia“** dla członków Towarzystwa odbędzie się we czwartek, dnia 22 b. m, o godzinie 7 w kasynie Miejskiem. Członkowie Towarzystwa za okazaniem biletu sezonowego mają wstęp wolny wraz z rodzinami. Ci zaś, którzy nie otrzymali takowego, raczą się zgłosić do kancelaryi Towarzystwa przy ulicy Strzeleckiej l. 7, od godziny 9 do 12 rano lub od 3 do 5 po południu.

— **Stan powietrza.** Barometr poszedł w górę.

Prognoza na dobę następującą od godziny 12 w południe, dnia 20 b. m., według spostrzeżeń stacyi Szkoły politechnicznej: Wiatr południowo-zachodni (SW), średnia temperatura doby około 8°C., niebo przeważnie czyste, powietrze jeszcze więcej niż miernie wilgotne, opadu nie będzie.

Srednia temperatura ubiegłej doby była +7·7°C., najniższa temperatura była dziś nad ranem i wynosiła +3·4°C, najwyższa była 12·0°C.

Opad deszczu wynosił 0·5 mm.

Stan barometru był dziś o godzinie 9 rano zredukowany na poziom morza 760·5 mm.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono wczoraj z wozu na ul. Żółkiewskiej zawiniątko, zawierające dwie poduszki, większą i mniejszą, nowe bronzowe męskie palto, ze znakiem firmy krawieckiej „Szczerby“ i bieliznę, wartości 75 zł.; chochelkę srebrną, znaczoną literą gotycką M. z koroną, wartości 26 zł.; bieliznę męską i damską, znaczoną T. K. i A. K. Z., wartości 100 zł. — Zgubiono chochelkę srebrną, wartości 5 zł., znaczoną R. Z.; zł. guzik z zielonym kamykiem, wartości 3 zł. na ulicy Zielonej; ślubną krągłą obrączkę, wewnątrz z napisem „Marya 22/2 1862“; damski stanik ciemno niebieski z białą kamizelką, wartości 8 zł. — Znaleziono futrzany zarękawek na ulicy Sykstuskiej; kwotę 5 zł. zdawkową monetą, przed miesiącem na placu św. Ducha; czarną sakiewkę, ze znaczkiem rękawicznika Czernickiego. — P. Zygmunt Stauber, rewizor policyjny, znalazłszy pugilares na ulicy Batorego, podług biletu w nim znajdującego się, wyszukał poszkodowanego i zguba została zwrócona właścicielowi na inspekcyi policyi.

— **Powodzie w kraju.** W ciągu dnia dzisiejszego otrzymaliśmy następujące relacye:

Z Niska donoszą pod dniem 17 b. m., iż położenie na przestrzeni od Rozwadowa aż do Zbydniowa było dnia tego rzeczywiście groźne. Łożysko bowiem Sanu było zatarasowane lodami, począwszy od Soch aż po za Zbydniów, a z tej przyczyny woda, wyparta z koryta, płynęła odległemi dolinami, dawniejszem niegdyś korytem Sanu, jakby nowa rzeka, odcinając tym sposobem całkowicie osady, bliżej nad brzegiem Sanu położone, jak: Sochy, Wulka [illegible] Majdan Zbydniowski i zalewając część [illegible] osady, jak Turbia i Zby[illegible] za Sanem nie otrzymano [illegible] wiadomości, z czego wno[illegible] wym brzegiem Sanu muszą być [illegible] alane. Zalane osady na lewym brzegu zaopatrzono zeszłego tygodnia w chleb i sól, które przewieziono na zaimprowizowanych statkach; od zeszłego piątku stało się to jednak niemożliwem z powodu lodów. Dla zaopatrzenia mieszkańców w żywność i przewiezienia ich w bezpieczne miejsca, poczyniono ze strony władz co tylko jest możliwem. Adjunkt budownictwa w Nisku, p. Michalski, który dnia 11 b. m. wyjechał ku ujściu Sanu dla strzeżenia wałów, był w Skowierzynie zupełnie odcięty wodą i dopiero d. 17 otrzymano od niego relacye.

Tarnów, 19 marca. Skutkiem raptownej odwilży i rozsadzenia przez inżynieryę wojskową, ruszył zator na Dunajcu pod Bogumiłowicami dnia 18 b. m., o godz. 10 przed południem przy stanie wody 2 metry nad zero i w przeciągu godziny odszedł zupełnie właściwem korytem rzeki.

— **Okradzenie cerkwi.** W nocy na 11 b. m., niewiadomy sprawca dostał się do wnętrza cerkwi w Siedliskach, pow. bóbreckiego, i okradł cerkiewną skarbonę, w której znajdowała się nieznaczna kwota. Śledztwo zarządzono.

— **W uniwersytecie Jagiellońskim** dnia wczorajszego p. Władysław Zajączkowski, rodem z Sołotwiny, w Galicyi, otrzymał stopień doktora praw.

— **Powódź na Węgrzech.** W uzupełnieniu wczorajszej naszej depeszy peszteńskiej zapisujemy, według doniesień innych dzienników, że w Szatmarze skutkiem powodzi runęło 200 domów, a koło Temeszwaru 30 gmin i 20.000 morgów obszaru stoi pod wodą.

— **Pożar.** Z Pesztu donosi prywatna depesza z dnia 19 b. m.: W dziesiątej dzielnicy wybuchł pożar. Sto domów płonie. Ogień został podłożony.

— **Pogrzeb ks. kardynała Czackiego.** Korespondent warszawskiego *Słowa* z Rzymu donosi: Odprowadziliśmy do grobu zwłoki ś. p. kardynała Czackiego. Zwyczaj rzymski każe grzebać zmarłych trzeciego dnia po śmierci, dlatego też i pogrzeb naszego kardynała odbył się tak szybko, a odbył się dziwnie skromnie, bo tak tu chowają członków świętego Kollegium od czasu zaboru Rzymu.

We wczorajszym *Moniteur de Rome* i w *Osservatore Romano* ks. Odescalchi ogłosił w „imieniu nieobecnej rodziny“, iż wyprowadzenie zwłok ś. pamięci kardynała Czackiego odbędzie się w sobotę, 10 o godzinie kwadrans na piątą z pałacu Balestra do kościoła św. Apostołów, a nabożeństwo żałobne we wtorek 13, o godzinie 10 rano w tymże kościele. Zwłoki kardynała spoczywały wczoraj do południa na łóżku, w tymże gabinecie, w którym zakończył życie. Przybrano je w fiolety kardynalskie, w takiż ornat, a na głowę włożono mitrę. Dokoła łóżka stały cztery wielkie świeczniki srebrne. Rysy zmarłego zmieniły się bardzo, a rozkład ciała postępował tak szybko, że już wczoraj w południe złożono je do trumny, zamknięto ją i opieczętowano. Przedtem jednak polecono zdjąć ołówkiem wizerunek kardynała na łożu śmieci. Trumna bardzo skromna, dębowa. Przeniesiono ją później do sali tronowej, obok dużego salonu i złożono na ziemi pod baldachimem, który pokrywał dawniej portret Leona XIII. Na trumnie całun, a na nim kapelusz kardynalski i kilka wieńców, z tych jeden olbrzymi od rodziny ks. Odescalchich.

Po godzinie 4 dom żałobny zaczął się zapełniać tłumami tych, którzy zapragnęli oddać ostatnią posługę zmarłemu księciu kościoła. Najliczniejsi byli Polacy. Wszyscy prawie rodacy nasi, bawiący obecnie w Rzymie, znaleźli się tego dnia w pałacu Balestra. Przybyło całe Kolegium polskie z przełożonymi i alumnami, oraz zgromadzenie Zmartwychwstańców, z generałem swym, O. Waleryanem Przewłockim, na czele. Dokoła było słychać język i modlitwy polskie. Bardzo też licznie zebrało się ciało dyplomatyczne przy Stolicy św.; przybyli nietylko sami ambasadorowie i posłowie, ale ich sekretarze, *attachés*, a nawet kilka pań z dyplomacyi. Widać było z ich rozmów i serdecznych objawów współczucia, jak wielkie wrażenie zrobiła śmierć kardynała w tych kołach i jak bardzo stratę jego odczuto. Na wszystkie strony słyszałem w tej grupie, jak sprawiedliwy oddawano hołd talentowi i bystrości umysłu zmarłego, jak go oceniano i żałowano, a z objawów żalu i żałoby tych ludzi łatwo można było wnosić, iż nietylko węzły urzędowe, ale najszczersza sympatya i przyjaźń osobista łączyła ich z nieboszczykiem. Było też wielu reprezentantów patrycyatu rzymskiego, prałatów watykańskich i monsignorów z sekretaryatu stanu, a wśród obecnych wymieniano także synowca Leona XIII, hr. Camilla Pecci. Niemniej licznym był udział Francuzów. Prócz tych, co stale w Rzymie mieszkają, przybyło także wielu czasowo bawiących w Wiecznem mieście pielgrzymów, a obijało się o moje zwłaszcza uszy kilka nazwisk wysokiej arystokracyi francuskiej. Największą naturalnie liczbę stanowili księża i zakonnicy polscy, francuscy i różni monsignorowie.

Przed godziną 5 przybył ksiądz z parafii i pokropił trumnę. Wyniesiono ją z pałacu i złożono na skromnym, dwukonnym karawanie miejskim. Pochód ruszył do oddalonego o kilkanaście kroków kościoła św. Apostołów. Za trumną postępowali najpierw dwaj bracia Odescalchi, obok nich O. Konstanty Czorba, wicerektor Kolegium polskiego, dalej ciało dyplomatyczne, generał Zmartwychwstańców, Kolegium, Polacy itd

Ceremonia kościelna trwała zaledwie parę minut. Postawiono trumnę na środku kościoła i odspiewano *Requiem*. Po skończonym obrzędzie złożono ją napowrót na karawanie, ksiądz z parafii wsiadł do karety, publiczność się rozeszła, za wozem żałobnym podążyło na Campo Verano kilkanaście powozów; nie ma tu bowiem zwyczaju towarzyszenia zwłokom piechotą aż na miejsce ostatniego spoczynku. Karawan jechał kłusem; w pół godziny byliśmy już za murami św. Wawrzyńca. Na cmentarzu znalazła się garstka niewielka, O. Czorba i O. Rafał ze zgromadzenia Zmartwychwstania Pańskiego, kilku Polaków i znowu najliczniej ciało dyplomatyczne: ambasador francuski, poseł francuski, radca legacyjny austryacki, ks. Odescalchi, hr. Malatesta, dwie czy trzy panie z dyplomacyi, razem z 20 osób. Trumnę złożono w domu grzebalnym i dopiero za dni parę, po dopełnieniu różnych formalności (zamknięcia w dwóch skrzyniach) spocznie tymczasowo w grobie księżnej Odescalchi. W chwili, gdy kapłan kończył modlitwę nad trumną naszego kardynała, znalazł się przypadkowo na cmentarzu jeden z kardynałów — zdaje się — że Ricci i pożegnał zwłoki. Kollegium św. weźmie dopiero urzędownie i gremialnie udział w nabożeństwie żałobnem, kóre odbędzie się we wtorek, o godzinie pół do jedenastej w kościele św. Apostołów. — Wszystkie ceremonie wczorajsze odbywały się — stosownie do miejscowego zwyczaju — jak najskromniej i jakby prywatnie.

Nabożeństwo za duszę ś. p. kardynała Czackiego odbyło się w Rzymie, d. 13 b. m., o którem donoszą ztamtąd:

Stosownie do miejscowego zwyczaju urzędowne niejako oddanie czci pamięci ś. p. kardynała Włodzimierza Czackiego miało miejsce 13 b. m., we wtorek, w kościele św. Apostołów, podczas nabożeństwa za spokój jego duszy. Ceremonia ta odbyła się bardzo wspaniale. Wielki ołtarz pokrywał olbrzymi całun ze złotym krzyżem w środku. Po za tym ołtarzem urządzono chór dla członków św. Kollegium, którzy, stosownie do etykiety watykańskiej (od r. 1870) byli niewidzialnymi dla publiczności. W chórze tym zasiadło przeszło dwudziestu kardynałów, a mianowicie: dziekan św. Kollegium, Sacconi; sekretarz stanu, Rampolla, Ledóchowski, Parocchi (kardynał wikary), Simeoni, Melchers, Ricci, Serafini, Mertel, Monaco la Valetta, Vanutelli, Bianchi, Zigliari, Aloisi-Masella, Laurenzi, Schiafino, Palotti, Verga, Masotti, Mazella i Hohenlohe. W środku kościoła wznosił się katafalk, około którego płonęło sto świec; zdobił go z frontu kapelusz kardynalski a po bokach herby rodziny Czackich. Dokoła katafalku urządzono miejsca dla biskupów, prałatów papieskich, monsignorów it.d., oraz trybunę dla ciała dyplomatycznego, dla dam i zaproszonych gości.

Byli nadto obecni wszyscy generałowie zakonów, urzędnicy sekretaryatu stanu i kongregacyi do spraw nadzwyczajnych. I tym razem udział ciała dyplomatycznego był bardzo liczny: ambasadorowie Francyi, Austryi, Portugalii, Hiszpanii; posłowie Bawaryi, Belgii, Brazylii, rzeczypospolitej Argentyńskiej, wielki mistrz zakonu Maltańskiego, wielu sekretarzy i *attachés*. Z Polaków: OO. Zmartwychwstańcy z generałem swym, O. Waleryanem Przewłockim i O. Rafałem, prokuratorem, na czele; kollegium polskie, prawie wszyscy rodacy nasi przebywający obecnie w Rzymie. Kilku młodych ludzi (z tych para Polaków) we frakach i czarnych krawatach utrzymywało porządek, wskazując zaproszonym ich miejsca. Kościół był przepełniony. W trybunie, rezerwowanej dla rodziny zmarłego, zasiedli O. Konstanty Czorba C. R., dwaj książęta Odescalchi i siostra ich, hr. Kufstein. Przecudne pienia żałobne wykonywała „kapela syxtyńska“. Sumę celebrował monsignor Bianchi, biskup, kanonik św. Jana Loretańskiego, a kondukt odprawił dziekan św. Kollegium, kardynał Sacconi. Podczas nabożeństwa, które trwało od g. 10 do 12, przy wszystkich bocznych ołtarzach odprawiały się ustawicznie Msze św.

Staraniem posła ks. Ruczki odbyło się wczoraj, w poniedziałek żałobne nabożeństwo w Wiedniu w kościele wotywnym (*Votivkirche*), poświęcone pamięci zmarłego kardynała Czackiego.

— **Ślub królewicza szwedzkiego** Oskara z panną Ebbą Munk odbył się dnia 16 b. m. w Bournemouth. Książę Oskar jest, jak wiadomo, drugim synem panującego króla Oskara.

— **Wielkie śniegi** spadły wczoraj w Paryżu.

Z Nowego Jorku donoszą depesze 17 marca: Od czterech dni całe miasto zasypane śniegiem na wysokość przeszło dwóch metrów. Wszelka komunikacya przerwana, wszystkie teatra zamknięte. Wczoraj panował ponownie straszliwy orkan śnieżny. Pod śniegiem na głównych ulicach odgrzebano sporo ludzi bez życia. Ostatni orkan rozbił na wybrzeżach Stanów Zjednoczonych około 200 okrętów. Straty przenoszą 10 milionów dolarów.

— **O strasznej katastrofie kolejowej** donosi depesza z Nowego Jorku. Most pod tem miastem runął w chwili, kiedy przejeżdżał po nim pociąg pospieszny. Około 150 osób zostało zabitych.

---

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, otwartą jest codziennie od godziny 11 rano do 7 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

## GOSPODARSTWO I HANDEL

**Kolej Karola Ludwika.** Rada nadzorcza zwołuje 33 zwyczajne walne zgromadzenie akcyonaryuszów kolei Karola Ludwika na 14 maja. Oznaczenie czystego dochodu i wynikającej ztąd dywidendy nie będzie mogło prawdopodobnie nastąpić przed końcem przyszłego miesiąca, albowiem skutkiem reorganizacyi centralnego biura dla obliczeń doprowadzono wyniki rachunkowe dopiero do miesiąca października.

*** **Targ zbożowy.** *) Dnia 20 marca 1888 r.

**Lwów**, pszenica 6·— do 6·65, żyto 4·35 do 4·70, jęczmień browarny 3·80 do 6·—, owies 4·30 do 4.70, groch 5·— do 9·50; wyka 4·50 do 5·—, rzepak 9·50 do 10·—, lnianka —·—, koniczyna czerwona 22·— do 35·—, koniczyna biała 40·— do 48·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

**Tarnopol**, pszenica 6·— do 6·40, żyto 4·05 do 4·55, jęczmień browarny 4·— do 5·—, owies 4·10, do 4·50 groch 4·— do 9·—, wyka 3·85 do 4·50, rzepak 9·— do 10·—, lnianka —.—, koniczyna czerwona 20·— do 34·—, koniczyna biała 14·— do 36·— koniczyna szwedzka —·— do —·—.

**Podwołoczyska**, pszenica 6·— do 6·40, żyto 3·80 do 4·45, jęczmień 3·80 do 5·50, owies 3·75 do 4·50, groch 5·— do 9·—, wyka 3·75 do 4·35, rzepak n. 9·— do 9·75, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 20·— do 33·—, koniczyna biała 20·— do 34·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

**Czerniowce**, pszenica 6·— do 6·55, żyto 4·25 do 4·70, jęczmień 4·30 do 5·65, owies 3·50 do 3·85, groch 4·80 do 8·50, wyka 4·10 do 4·80, rzepak 9·— do 10·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 21·— do 34·—, koniczyna biała 33·— do 46·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo netto bez worka.

Chmiel od 15·— do 55·— zł. nominalnie za 56 kilo, loco Lwów, bez odbiorcy.

Okowita gotowa za 10·000 litrów prc loco Lwów —·— do —·— zł.

Usposobienie spokojne. Ceny więcej nominalne.

*) Przedruk wzbroniony.

---

**Wiedeń**, 20 marca. (*Telegram Gazety Lwowskiej*). Przypędzono na wczorajszy targ bydła rzeźnego 4633 sztuk opasowego i 645 sztuk chudego, ogółem 5278 sztuk bydła. Pomiędzy temi z Galicyi przypędzono 966 sztuk opasowych i 3 sztuk chudych, z Bukowiny 211 sztuk opasowych i 2 sztuk chudych. Ogółem przypędzono o 1437 sztuk więcej niż zeszłego tygodnia; z Galicyi przypędzono w porównaniu ze zeszłym tygodniem o 766 sztuk więcej. Przebieg targu był nadzwyczaj ociężały. Ceny towaru przedniego spadły o 2 zł., ceny innego towaru o 3 zł. Nie sprzedano 695 sztuk. Płacono: galicyjsko-bukowińskie woły opasowe po 45 do 50 zł., za towar przedni 51 do 55 zł., węgierskie woły opasowe 46 do 52 zł.; za towar przedni 53 do 57 zł.; a z innych krajów koronnych woły opasowe 46 do 53 zł., a za towar przedni 54 do 58 zł.; krowy 46 do 48 zł., buhaje 46 do 51 zł., za centnar metryczny towaru zabitego: chudego 43 do 44 zł. za centnar a 21 zł. do 112 za sztukę.

## OSTATNIA POCZTA

Rada powiatowa skałacka, uchwaliła na wniosek swego prezesa, Szczęsnego hr. Koziebrodzkiego, aby z okazyi zbliżającego się jubileuszu 40-letnich rządów Najj. Pana wypłacić sumę 3.200 zł. w czterech rocznych ratach, na cel, który wydział powiatowy bliżej ma oznaczyć.

---

Najj. Pan przyjmował w sobotę na półgodzinnem posłuchaniu p. Ministra spraw zagranicznych, hr. Kalnokyego.

Najd. Cesarzewicz Rudolf ma powrócić jutro lub najpóźniej we czwartek z Abbazyi.

W sobotę wieczorem odbył się u Najd. Arcyksięcia Karola Ludwika obiad familijny, w którym wziął także udział Najj. Pan.

---

Z Wiednia donosza do *Czasu*: „Nominacya generała Bauera Ministrem wojny dobre bardzo sprawia wrażenie tak na publiczności, jak w kołach wojskowych i w sferach ministeryalnych. Generał baron Bauer należy do najzdolniejszych oficerów wyższych armii austryackiej; posiadać ma sąd wytrawny, wiele spokoju i stałości w zdaniu, a przytem nie obce mu są szersze poglądy. Przeznaczano mu ewentualnie znaczne dowództwo; obecnie zajmuje stanowisko niezmiernie zawsze ważne, ale zwłaszcza doniosłe w nowoczesnych warunkach wojskowych dla całej armii. Debiut jednak nowego wspólnego Ministra wojny w Dele-

gacyach nie będzie prawdopodobnie dla niego zbyt miłym, gdyż będzie zapewne zmuszony wystąpić ze znaczniejszemi żądaniami pieniężnemi na cele wojskowe, a mianowicie uzbrojenia“.

---

W obec tendencyjnego doniesienia wiedeńskiego tygodnika *Parlamentär* w sprawie liturgii słowiańskiej, ogłasza nuncyatura papieska w Wiedniu, że nuncyusz wydał znany w tym przedmiocie okólnik do biskupów austro-węgierskich na wyraźny rozkaz Stolicy św. Dalej oświadcza komunikat, iż o omawianem w przytoczonym dzienniku porozumiewaniu się, jakie miało się odbywać rzekomo między Berlinem a Stolicą św. „celem urządzenia samoistnego patryarchatu niemieckiego,“ dowiedziała się nuncyatura wiedeńska po raz pierwszy dopiero z *Parlamentär*.

---

*Nordd. Allgem. Zeitung* pisze: Ojciec św. wystosował pismo kondolencyjne do cesarza Fryderyka, w którem obok ubolewania z powodu śmierci cesarza Wilhelma, wyraża nadzieję, iż stosunki Niemiec do Stolicy św. pozostaną bez przerwy jak najprzyjaźniejsze i ożywione jak największem zaufaniem. Pismo to doręczy cesarzowi nuncyusz wiedeński, monsignor Galimberti.

Parlament i sejm pruski odpowiedzą adresem na orędzie cesarskie.

---

Według doniesień z Paryża, śmierć senatora Carnota przyspieszyć miały wzruszenia, spowodowane wichrzeniami Boulangera. Utrzymują bowiem, że wpływ senatora na syna, prezydenta, był stanowczy, decydujący, i że strata tego umysłu politycznego jest ciężkim ciosem dla prezydenta Carnota, ponieważ znajdował w ojcu znakomitego doradcę we wszystkich sprawach państwowych.

Pomimo, że na radzie ministeryalnej postanowiono nie przedsiębrać żadnych dalszych kroków przeciw Boulangerowi, *Temps* radzi jednak rządowi, ażeby surowości nie łagodził, jeżeli bowiem wygrał za pierwszym krokiem, to nie powinien tracić i drugiej partyi. Żąda dalej *Temps*, ażeby rząd przynajmniej nie ukrywał żadnych szczegółów i ogłosił dowody winy Boulangera, oparte one bowiem są na relacyach policyi tajnej; a gdyby rząd nie chciał się posługiwać tym środkiem, to nie powinien był żądać uchwalenia tajnych funduszów.

W kołach senatorskich miał się wyrazić Tirard, że skoro senat uchwali budżet, to on, prezes gabinetu, poda się do dymisyi, ponieważ niemożliwe jest rządzenie z obecną Izbą deputowanych. Ale i przyszły kandydat do teki prezydyalnej, Floquet, miał się wyrazić, że wahałby się w obecnych warunkach obejmować ster rządu. Radykalizm więc potrafił doprowadzić do tego, że i jego kandydaci nie dowierzają sobie, czy potrafią poskromić anarchię.

---

W Paryżu otrzymano z Marsylii następującą wiadomość:

Wielkie zgromadzenie robotników francuskich zamianowało komisyę i poleciło jej żądać wykluczenia obcych robotników z warsztatów państwowych i miejskich. Oprócz tego żądają robotnicy, ażeby towarzystwa i prywatnych przedsiębiorców, którzy zatrudniają cudzoziemców, obarczyć znaczną taksą.

---

Z Brukseli donoszą już dziś jako o fakcie pozytywnym, że prezydent republiki francuskiej, Carnot, przybędzie do stolicy Belgii w dniu 3 kwietnia i zajmie mieszkanie w pałacu królewskim.

# TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

**Tarnobrzeg**, 20 marca. Wczoraj przybył radca budownictwa, Moraczewski, a dzisiaj, o godzinie 10 przed południem nadpłynął statek parowy z Krakowa z oddziałem, składającym się z 2 oficerów i 11 żołnierzy inżynieryi, z odpowiednią amunicyą. Bezzwłocznie cała ekspedycya odpłynie do wybrzeża Sanu dla zbadania stanu zatoru i przedsięwzięcia dalszych kroków. Ogólny stan rzeczy nie zmienił się.

**Sanok**, 20 marca. Wczoraj, przy zejściu lodów na rzece Osławie, zerwała woda most w Jaworniku i most w Komańczy, na drodze zagórsko-radoszyckiej. Dzisiaj stan wody na Sanie pod Sanokiem 1·80 metr. Z powodu ciepła woda przybywa.

**Jasło**, 20 marca. Trzy przęsła mostu pod Niegłowicami zabrane. Komunikacya przerwana.

**Łancut**, 20 marca. Lody na Wisłoku wczoraj ruszyły. Woda poczyna opadać. Wszelkie niebezpieczeństwo minęło.

**Wiedeń**, 20 marca. W komisyi budżetowej przedłożył wczoraj deputowany Mattusz ustawę skarbową i sprawozdanie generalne, według którego niedobór ogólny wynosi 21.222 360 zł. Na uwagi niektórych mowców oświadcza p. Minister skarbu, iż przypuszcza, że budżet na r. 1889 będzie mógł być ustanowionym jeszcze w r. b. Z doświadczenia mego, oświadczył Minister dalej, wiem jednak, iż nie zawsze to będzie możliwem, i dlatego według mego zapatrywania osobistego należałoby przenieść rok budżetowy. W sprawie tego przeniesienia toczą się już rokowania z rządem węgierskim. P. Minister oświadcza dalej, iż dotąd nie jest mu znaną wielkość nadzwyczajnego kredytu, jaki Delegacye wspólne uchwalić mają i dlatego omówienie sprawy pokrycia tego kredytu musi być pozostawionem na później.

**Wiedeń**, 20 marca. (*Tel. pr.*) O godzinie 11-tej odprawił w *Votivkirche* szambelan papieski, ksiądz Ruczka, w wielkiej assystencyi, nabożeństwo żałobne za duszę śp. kardynała Czackiego. Ks. Chotkowski odprawił równocześnie przy bocznym ołtarzu cichą Mszę św. na tę samą intencyę. Prócz hr. Artura Potockiego, inicyatora tego nabożeństwa, byli obecni członkowie Koła polskiego, klubu czeskiego i nieco publiczności.

**Berlin**, 20 marca. W orędziu cesarza Fryderyka do parlamentu niemieckiego oświadcza tenże, że wraz z koroną pruską przeszła nań i godność cesarza niemieckiego. Cesarz przyrzeka niezłomnie przestrzegać i dotrzymywać konstytucyi państwowej, i sumiennie strzedz i szanować konstytucyjne prawa pojedynczych państw związkowych i parlamentu. W świadomości spadłego nań wraz z godnością cesarską wysokiego zadania, będzie cesarz na wzór niezapomnianego ojca swego każdej chwili się starać, wspólnie z książętami rzeszy oraz wolnemi miastami i przy konstytucyjnem współdziałaniu parlamentu, ochraniać sprawiedliwość, wolność i porządek w ojczyznie, przestrzegać powagi państwa, utrzymywać pokój na zewnątrz i na wewnątrz i pielęgnować dobrobyt narodu. Orędzie podnosi dalej, że ponieważ zmarłemu cesarzowi, który jeszcze w ostatnich dniach życia doznał radości i pokrzepienia przez uchwały parlamentu w sprawie siły zbrojnej państwa, nie było danem wypowiedzieć parlamentowi swojej wdzięczności, to tem większą cesarz czuje potrzebę ziszczenia tej chęci zmarłego ojca wobec parlamentu i dołączenia własnego podziękowania i uznania za świeżo dowiedzione, patryotyczne poświęcenie. Budując silnie na tem poświęceniu się i miłości ojczyzny całego narodu i jego reprezentacyi, składa cesarz przyszłość państwa w ręce Opatrzności.

Podpisano: Charlottenburg 15-go marca 1888. *Fryderyk. Bismark.*

Orędzie to odczytał ks. Bismarck na posiedzeniu wczorajszem parlamentu. Parlament uchwalił, aby prezydent przedłożył dzisiaj projekt adresu poddańczego. Prezydent parlamentu poprosi imieniem Izby o audyencye u cesarstwa, cesarzowej wdowy i cesarzewiczowstwa. Dalej dziękuje prezydent wśród oklasków Izby parlamentom zagranicznym za dowody współczucia. Ks. Bismarck oświadcza, iż będzie tłómaczem tego podziękowania, przyczem stwierdza współubolewanie całego świata. Żaden z dawniejszych monarchów nie zaznał takiego współczucia. Nawet Dania stłumiła w sobie wszystkie smutne wspomnienia. (Żywe oklaski). Będę wam wdzięczny, jeżeli mnie upoważnicie do oświadczenia wdzięczności i podziękowania rządu tym zaprzyjaźnionym narodom, na których sympatyi pokój i przyszłość silniej są utwierdzone, niż na pisanych traktatach. Parlament uchwalił bez rozpraw porządek dzienny. Dziś odbywa się rozprawa nad adresem.

**Berlin**, 20 marca. Orędzie królewskie Fryderyka III do sejmu pruskiego ogłasza wstąpienie na tron, a co do przekonań, celów i zasad, jakiemi jako król kierować się zamierza, powołuje się na manifest. Dalej zaznacza, że idąc drogą pełną chwały ojca swego, nie będzie miał żadnego innego celu i dążenia, jak szczęście i dobrobyt ojczyzny, i spodziewa się, iż przy sumiennem przestrzeganiu konstytucyi i potęgi korony, przy pełnem zaufania współdziałaniu władz uda mu się ten cel osiągnąć. Ponieważ stan zdrowia nie pozwala na teraz królowi spełnić osobiście obowiązku, przepisanego 54 artykułem konstytucyi, król jednak czuje potrzebę bezwarunkowego objawienia swego stanowiska wobec konstytucyi, praw kraju i reprezentacyi narodu, przeto ślubuje już teraz dotrzymać niezłomnie konstytucyi królestwa pruskiego i rządzić zgodnie z nią i prawami kraju.

Podpisano: *Fryderyk* i całe ministerstwo.

Na zjednoczonem posiedzeniu obudwu Izb sejmu pruskiego, wzniesiono po odczytaniu tego orędzia, na wniosek ks. Ratibor, na znak wierności, przywiązania i uległości, trzykrotny okrzyk: „Niech żyje król Fryderyk!“ poczem posiedzenie zamknięto.

**Berlin**, 20 marca. Cesarstwo przyjmowali wczoraj reprezentantów obcych państw, a później deputacye austro-węgierskich i rossyjskich pułków.

Stan zdrowia cesarza, mimo natężonej pracy, jest stosunkowo dobry. Sen nocy ostatniej, mimo kilku przerw, był pokrzepiający.

**Berlin**, 20 marca. Obiega pogłoska, że pierwszy marszałek nadworny, hr. Perponcher, został przeniesionym w stan spoczynku a w jego miejsce zamianowany hr. Radoliński.

**Rzym**, 20 marca. *Ag. Stefaniego* donosi: W pałacu królewskim we Florencyi przygotowują apartamenty dla króla i jego małżonki, którzy tam przybędą dla spotkania się z królową angielską.

**Paryż**, 20 marca. Na wczorajszem posiedzeniu Izby interpelował rząd Cassagnac, w sprawie pobudek zarządzeń przeciw generałowi Boulangerowi. Prezydent gabinetu, Tirard, oświadczył, iż pobudki te zostały ogłoszone w dzienniku urzędowym. Ze względu jednak na zachowanie się obecne Boulangera, postanowił rząd chwycić się nowych zarządzeń, które na następnem posiedzeniu Izbie przedłoży.

**Paryż**, 20 marca. Liczni deputowani skrajnej lewicy protestują przeciw zapowiedzianym pod firmą gen. Boulangera manifestacyom wyborczym. Oddane na generała głosy byłyby rodzajem plebiscytu, a to równałoby się abdykacyi wolnej woli ludu. Wdzieranie się generałów do polityki wypadało dotychczas zawsze na korzyść prawicy a szkodę kraju. Deputowani skrajnej lewicy wzywają tedy do zaniechania niebezpiecznych manifestacyj.

**Paryż**, 20 marca. W senacie przedłożono uchwalony przez Izbę budżet. Prezydent poświęca gorące wspomnienie zmarłemu Carnotowi, poczem posiedzenie na znak żałoby zamknięto.

**Paryż**, 20 marca. Boulanger przybył do Clermont-Ferrand.

**Paryż**, 20 marca. Skrajna lewica postanowiła ogłosić manifest w odpowiedzi na manifest komitetu Boulangerzystów.

**Strassburg**, 20 marca. Ogłoszony wczoraj manifest cesarski oznajmia, że zgodnie z ustawami państwa, rządy Alzacyi i Lotaryngii przeszły na niego. Rządy te przyjął cesarz na siebie w imieniu państwa i postanawia: ustaw państwa w tych niemieckich, po długiej przerwie znowu z ojczyzną złączonych dzielnicach, przestrzegać, pielęgnować w nich myśl niemiecką i niemiecki obyczaj, ochraniać w nich prawo i sprawiedliwość i popierać dobrobyt i pomyślność mieszkańców. Cesarz liczy przytem na zaufanie i uległość ludności, na wierne spełnianie obowiązków przez wszystkie władze i urzędników. Cesarz żąda i oczekuje sumiennego poszanowania ustaw, a za to będzie strzedz praw każdego pojedynczego. Bezstronnem wykonywaniem prawa i słusznem, przychylnem, ale nieugiętem sprawowaniem rządów, nigdy nieprzedawniony związek Alzacyi i Lotaryngii z państwem niemieckiem stanie się znowu tak ścisłym, jakim był za czasów przodków cesarskich, wówczas, zanim te niemieckie dzielnice zostały wyrwane z starożytnego, pełnego chwały związku z ich współplemieńcami i ziomkami.

Manifest ten ma być ogłoszony w dzienniku urzędowym.

Podpisano: *Fryderyk*, *Hohenlohe.*

**Londyn**, 20 marca. Izba lordów odrzuciła 94 głosami przeciw 50 głosom wniosek Rosebery'ego, domagający się złożenia komisyi, któraby obradowała nad reformą Izby lordów.

---

## Telegrafowany kurs wiedeński.

**Wiedeń**, 19 marca 1888, godzina 5 m. 35. Akcye kredytowe 268·—, Anglo-austr. —·—, Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika 190·—, Południowa —·—, renta papierowa 77·40, galicyj. listy zastawne —·—, galic. obligacye indemnizacyjne —·—, gal. bank rustykalny —·—, Losy z r. 1883 —·—, Napoleondor 10·05 –, rubel papierowy —·—.

**Wiedeń**, 20 marca 1888, godzina 10 m. 30. Akcye kredytowe 268·20, anglo-austr. 101·—, Unionbank 186·—, kolej Karola Ludwika 190·25, Południowa 73·—, renta papierowa —·— 5 pr. gal. hip. listy zastawne 99·25 gal. obl. indemn. —·—, do —·—, — pr. listy zastawne banku krajowego 91·—, —— pr. pożyczka krajowa z r. 1883 —·—, Napoleondor 10·05·,50 rubel papierowy —·—. Usposobienie ciche.

**Telegramy zbożowe** z d. 19 marca 1888. Wiedeń: Pszenica za 100 kilo —.— do —·— zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— złr., okowita per 10·000 litr procent 26·— do 26·12 zł., Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —.—, spirytus —·—, kukurudza —·— Kolonia —·— rzepak —·— do —·— zł., 100 kilogr. na wiosnę. Budapeszt: Pszenica na wiosnę 7·06 do 7·07 zł. Berlin: Pszenica żółta (na marzec) 163·25 do —·—, żyto —·— m. spirytus 96·40, rzepakowy olej —·—. Paryż: mąka 52·50 kilog. —·—, olej rzepakowy —·— fr. spirytus —·— —·—.

---

Odpowiedzialny Redaktor Adam Krechowiecki

# Pociągi kolejowe

podług zegara lwowskiego.

### Przychodzą do Lwowa:

**Z Krakowa:** o godz. 5 min. 50 rano pociąg pospieszny, o godz. 9 minut 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 minut 35 przed południem pociąg mięszany, o godz. 7 minut 6 wieczór pociąg lokalny.

**Z Czerniowiec:** o godz. 10 min. 3 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 35 rano pociąg osobowy i o godz. 3 min 30 po południu pociąg mięszany.

**Z Podwołoczysk:** na dworzec główny lwowski: o godz. 10 min. 24 wieczór pociąg pospieszny, o godzinie 3 min. 5 w nocy pociąg osobowy i o godzinie 3 min. 50 po południu pociąg mięszany.

**Z Podwołoczysk:** na dworzec Podzamcze o godz. 10 min. 10 wieczor pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano pociąg osobowy i o godz 3 min. 19 po południu pociąg mięszany.

**Ze Stryja:** o godz. 8 min. 59 rano i o godz. 4 min. 35 po południu pociąg osobowy a o g. 1 m. 35 w nocy pociąg osobowy.

**Ze Stanisławowa:** do Lwowa o godz. 6 min. 36 wieczór pociąg mięszany, o godz. 9 min. 35 rano pociąg osobowy i o godz. 9 min. 29 pociąg mięszany.

### Odchodzą ze Lwowa:

**Do Krakowa:** o godz. 10 min. 44 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 4 m. 10 rano pociąg osobowy, o godz. 4 min. 50 po południu pociąg mięszany, o godz. 8 m. 10 rano pociąg lokalny.

**Do Czerniowiec:** o godz. 6 min. 20 rano pociąg pospieszny o godz. 12 min. 22 w południe pociąg mięszany i o godz. 11 m. 6 w nocy pociąg osobowy.

**Do Podwołoczysk z głównego dworca:** o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 38 po południu pociąg mięszany i o godz. 10 m. 25 wiecz. pociąg osobowy.

**Do Podwołoczysk** z dworca **Podzamcze:** o godz. 6 min. 22 rano pociąg pospieszny o godz. 1 min. 8 po południu pociąg mięszany i o godz. 10 min. 55 wieczór pociąg osobowy.

**Do Stryja:** o godz. 8 min. 4 wieczór i o godz. 11 minut 47 przed południem pociąg osobowy a o godz. 6 min. 30 rano pociąg osobowy.

**Do Stanisławowa:** ze Lwowa o g. 9 min. 34 rano pociąg pospieszny, o godz. 6 min. 35 wieczór pociąg osobowy i o godz. 5 min. 20 wieczór pociąg pospieszny.

## Ces. król. generalna Dyrekcya kolei państwowych.

### Wyciąg

z rozkładu jazdy od 1go stycznia 1888
Zegar peszteński

### Odjazd ze Lwowa:

Godz. 11 min. 27 przed połud. pociąg osobowy do Stryja, Chyrowa, Stanisławowa i Husiatyna.

Godz. 7 min. 44 wieczór pociąg osobowy do Stryja, Chyrowa i Zwardonia.

Godz. 6 min. 10 przed połud. pociąg osobowy do Stryja i Ławocznego.

### Przychodzą do Lwowa:

Godz. 8 min. 39 przed połud., pociąg osobowy ze Zwardonia, Chyrowa i Stryja.

Godz. 4 min. 15 po połud. pociąg osobowy z Chyrowa, Stryja, Husiatyna, Stanisławowa.

Godz. 1 min. 15 w nocy, pociąg osobowy z Husjatyna, Stanisławowa, Chyrowa, Stryja i Ławocznego.

### Przychodzą do Stanisławowa:

Godz. 8 min. 35 przed połud., osobowy pociąg z Husiatyna.

Godz. 9 min. 02 przed połud., osobowy pociąg ze Zwardonia i Stryja.

Godz. 5 min. 37 po południ. pociąg osobowy z Husiatyna.

Godz. 5 min. 51 po połud, osobowy pociąg z Chyrowa, Lwowa, Stryja.

### Odjazd ze Stanisławowa:

Godz. 9 min. 45 przed połud. pociąg osobowy do Stryja, Lwowa i Chyrowa.

Godz. 9 min. 58 przed połud osobowy pociąg do Husiatyna.

Godz. 6 min. 28 wieczór, pociąg osobowy do Stryja, Lwowa i Zwardonia.

Godz. 6 min. 54 do Husiatyna.

### Przychodzą do Ławocznego:

Godz. 11 min. 18 przed połud. ze Lwowa i Chyrowa pociąg mięszany.

### Odjazd z Ławocznego:

Godz 6 min. 23 wieczór, pociąg mięszany do Stryja, Lwowa, Zwardonia i Chyrowa.

### Przyjechali do Lwowa

dnia 20 marca 1888.

**Hotel George'a**

Pp. T. hr. Potulicki z Glinian, Becker z Żółkwi, M Sarnecki z Turynki, J. Muck z Proskurowa.

**Hotel Langa.**

Pp. A. Lenthur z Bursztyna, S. Mędlinger z Sambora, B. Greck z Bursztyna, M. Pollak z Wiednia, A. Busch z Wiednia.



## Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 19 marca 1888.

| | płacą walutą austr. złr. | ct. | żądają walutą austr. złr. | ct. |
|---|---|---|---|---|
| **I. Akcye** za sztukę. | | | | |
| Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. (bez kupona) | — | — | 194 | — |
| Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa. | — | — | 213 | 50 |
| Banku hip. galic. po 200 zł. w. a. | — | — | 281 | — |
| Banku red. gal. po 200 zł. w. a. | — | — | 216 | — |
| **2. List. zast.** za 100 zł. | | | | |
| Banku hip. galic. 6 pr. w. a. (bez kupona bieżącego) | — | — | — | — |
| „ „ „ 5 pr. w. a. | 96 | 50 | 97 | 50 |
| „ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią | 99 | — | 100 | 50 |
| Banku kraj. 4½ pr. wa. los. 51 l. | 91 | — | 92 | 50 |
| Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a. | 99 | 20 | 100 | 40 |
| „ „ „ 4 pr. w. a. | — | — | 95 | — |
| „ „ „ 5 pr. los. w 37 l. | 99 | 20 | 100 | 40 |
| Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los 41½ l. | — | — | 91 | — |
| „ „ 4½ prc. „ „ 52 | 91 | 40 | 92 | 50 |
| „ „ 4 prc. „ „ 56 | — | — | 89 | — |
| Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi | | — | 54 | — |
| Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 prc.) 2½ pr. w. a. w likwidacyi | | — | 48 | — |
| **3. Listy dłużne** za 100 zł. | | | | |
| Ogóln. rol. kred. Zakładu dla Gal. Bukow. 6 pr. los. w 15 lat. | | — | — | — |
| **4. Obligi** za 100 zł. | | | | |
| Indemniz. galic. 5 pr. m. k. | 100 | — | 101 | 50 |
| Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. i włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. wal | 99 | 50 | 101 | — |
| Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. wa. I emisyi | | | | |
| Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa. | — | — | 105 | — |
| Pożyczki kr. z r. 1883 po 4½ pr. wa. | 87 | 50 | 89 | — |
| **5. Losy** miasta Krakowa | — | — | 19 | — |
| „ „ Stanisławowa | — | — | 35 | 50 |
| **6. Monety.** | | | | |
| Dukat holenderski | 5 | 90 | 6 | — |
| Dukat cesarski | 5 | 92 | 6 | 02 |
| Napoleondor | 10 | — | 10 | 10 |
| Półimperiał | 10 | 36 | 10 | 46 |
| Rubel rossyjski srebrny | 1 | 40 | 1 | 50 |
| „ papierowy | 1 | 03½ | 1 | 05½ |
| 100 marek niemieckich | 62 | 15 | 62 | 80 |

## Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 17 marca 1888.

| **I. Dług państwa.** | płacą | żądają |
|---|---|---|
| Jednolity dług państwa w banknot. | | |
| maj-listopad | 77.40 | 77.60 |
| luty-sierpień | 77.35 | 77.55 |
| Jednolity dług państwa w srebrze | | |
| styczeń-lipiec | 79.15 | 79.35 |
| kwiecień-październik | 79.50 | 79 70 |
| Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr. | 130.25 | 131.— |
| „ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr. | 131 75 | 132.— |
| „ „ 1860 po 100 złr 5 prc. | 137.75 | 138.25 |
| „ „ 1864 po 100 złr. | 163.75 | 164.25 |
| „ „ 1864 po 50 złr. | 163.75 | 164.25 |
| Renty Com. po 42 litr. austr. | 159.— | 159.50 |
| Listy zastw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc. | —.— | —.— |
| Renta papierowa 5 prc. z r. 1881 | 92.35 | 92.55 |
| Austr. renta zł. wolna od podat. 4pr. | 109.20 | 109.40 |

| **2. Obligacye** indem. 5 prc. (za złr. m. k.) | płacą | żądają |
|---|---|---|
| Czech | 109.50 | —.— |
| Bukowiny | 100.— | 101.— |
| Galicyi | 100 — | 100.75 |
| Niższej Austryi | 109.50 | —.— |
| Siedmiogrodu | 103.70 | 104.30 |
| Węgier | 104.— | 104.50 |

| **3. Akcye.** | płacą | żądają |
|---|---|---|
| Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120 | 100.75 | 101.25 |
| Inst. kred. dla handlu po 160 zł. | 269.25 | 269.50 |
| Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł. | 510.— | 520.— |
| Gal. banku hip. po 200 zł. | —.— | —.— |
| Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40pr. | —.— | —.— |
| Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł. | —.— | —.— |
| Bank dla krajów koronnych a 260 zł. wpł. 50 pr. | —.— | —.— |
| Banku austro węgiersk. a 600 zł. | 858.— | 860.— |
| Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze | —.— | —.— |
| Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m. | 366. — | 368.— |
| Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m. | —.— | —.— |
| Kol. Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł. | —.— | —.— |
| Północna kolej po 1000 zł. m. k. | 2455.— | 2465.— |
| Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k. | 190.75 | 191.— |
| Lwów-Czern. kol. i po 200 zł. wa. war. | 210.— | 210.25 |
| Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k. | 214.10 | 214.50 |
| Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a | 73.50 | 74.— |
| I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze | 156.75 | 157.25 |

| **4. Listy zastawne** losowane. | płacą | żądają |
|---|---|---|
| Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr. | —.— | —.— |
| Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w złocie w 50 l. | 127.— | 127.75 |
| „ premiowe po 3 prc. | 101.50 | 102.— |
| Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6. pr. | —.— | —.— |
| „ „ „ w 20 l. 7 pr. | 88.— | 93.— |
| „ „ „ w 36 l. 5½ pr. | 80.— | 83.— |
| Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc. | 92.50 | 93.— |
| „ „ „ po 5 prc. | 99.— | 99 50 |
| „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne | 99.— | 99.50 |
| Banku krajow. 4½ pr. wa. los w 51½ l. | 91.— | 92.— |
| Obligi komunalne Banku krajowego 5 prc. w, a. I emisyi | 99.50 | 100.50 |
| Gal. banku hip. po 5 prc. w 40 l. wyl. | 96.25 | 96.75 |
| Banku austro-węgiersk. po 5 prc. | —.— | —.— |
| Węg. Tow. ziem. akc. po 5 prc. | 101.50 | 102.— |
| „ Zakł. kr. ziems. po 5½ prc. | 100.75 | 101.25 |

| **5. Obligacye** z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.) | płacą | żądają |
|---|---|---|
| Kolej Albrechta a 300 zł 5 pr. w. a. | 95.80 | 96.30 |
| Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze | —.— | .— |
| Kolej północna po 100 zł. m. k. | 99.50 | 100.— |
| „ „ po 100 zł. w. a. | 101.60 | 102.10 |
| Kolej gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ prc. | 97.70 | 98.30 |
| dtto. dtto. (Jarosław-Sokal) | 95.70 | 96.10 |
| Kol. gal. Lwów-Czern.-Jass. emis. a 300 zł 4 prc. w srebrze z r. 1884 | 77.75 | 78.25 |
| z r. 1884 | 85.50 | 86.— |
| z r. 1868 | —.— | —.— |
| z r. 1872 | —.— | —.— |
| Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a. | 95.— | 96.— |

| **6. Losy.** | płacą | żądają |
|---|---|---|
| Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a. | 179.— | 179.50 |
| Clarego po 40 zł. m k. | 51.50 | 52.— |
| Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. | 117.50 | 118.50 |
| Kegievicha po 10 zł. m. k. | 28.75 | 29.75 |
| Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a. | 17.25 | 18.— |
| Pożyczka miasta Lublany po 20 zł. | 21.50 | 22.50 |
| Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a. | 54.50 | 55.50 |
| Palfiego po 40 zł. m. k. | 50.50 | 51.— |
| Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł. | 17.15 | 17.50 |
| „ „ węgiersk. „ po 5 zł. | 11.45 | 11.75 |
| Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a. | 21.50 | 22.— |
| Salma po 40 zł m. k. | 59.50 | 60.— |
| St. Genois po 40 zł. m. k. | 59.— | 59.50 |
| Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.) | 35.50 | 36.50 |
| Poż. Tryestu po 100 zł. m. k. | 137.50 | 139.— |
| „ „ po 50 zł. w. a | 70.50 | —.— |
| Waldsteina po 20 zł. m. k. | 40.50 | 41.— |
| Windischgrätza po 20 zł. m. k. | 47 50 | 48.50 |

| **7. Weksle** (na 3 miesiące). | płacą | żądają |
|---|---|---|
| Augsburg na 100 zł. w. p. n. | —.— | —.— |
| Berlin za 100 mark w. p. n. | —.— | —.— |
| Frankfurt za 100 mark w. p. n. | —.— | —.— |
| Hamburg za 100 mark w. p. n. | —.— | —.— |
| Londyn za 10 ft. szt. | 126.90 | 127.20 |
| Paryż za 100 ft. | 50.20 | 50 25 |

| **Kurs złota.** | płacą | żądają |
|---|---|---|
| Dukat cesarski men. | 5.98.— | 6.00.— |
| „ pełnej wagi | 5.94.— | 5.95.— |
| Korona | —.— | —.— |
| 20 frankówka | 10.04.50 | 10.05. |
| Rossyjski półimperiał | 10.37.— | 10.39.— |
| Talar związkowy | —.—.— | —.— |
| Srebro | —.—.— | —.— |

### Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

dnia 19. marca 1888.

| | zł. | ct. |
|---|---|---|
| Jednolity dług państwa w banknotach | 77 | 30 |
| „ „ „ w srebrze | 79 | 05 |
| Renta w złocie | 109 | 05 |
| 5 prc. austr. renta marcowa | 92 | 20 |
| Akcye banku wiedeńskiego | 857 | — |
| „ „ kredytowego | 267 | 60 |
| Londyn | 127 | — |
| Napoleondor | 10 | 05 |
| Dukat cesarski men. | 5 | 9980 |
| 100 marek niemieckich | 62 | 40 |

# DZIENNIK URZĘDOWY.

## Licytacye.

L. 52107. (1769 1—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie podaje do wiadomości, że na prośbę Adeli Menkes zamężnej Rothmann celem zaspokojenia sumy wekslowej 350 zł. z 6 pr. odsetkami od 14 listopada 1870 bieżącemi kosztami sądowymi i egzekucyjnymi 27 zł. 6 ct. 7 zł. 62 ct. 4 zł. 50 ct. 21 zł. 69 ct. 36 zł. 40 ct. 24 zł. 6 ct. 16 zł. 14 zł. 80 ct. 14 zł. 50 ct. 15 zł. 28 ct. 3 zł. 13 zł. 23 ct. i 26 zł. 93 ct. odbędzie się egzekucyjna relicytacya ⁵/₆ części realności pod l. 688 ¼ we Lwowie położonej wedle poz. 3. 4, 6, 7 i 10 karty b. wyk. hip. 1 598 gm. kat. Lwów dziel. I do spadkobierców Maryi Gadzińskiej i Marcina Gadzińskiego, a mienowicie pełnoletnich Marcelego i Władysława Gadzińskich i nieletnich Adama i Jana Gadzińskich tudzież do Elżbiety z Jankowskich Gadzińskiej należących na jednym terminie dnia 26 kwietnia 1888 o godzinie 10 przed południem w ts. sali rozpraw.

Cenę wywołania stanowi suma 7260 zł. 17 ct.

Wadyum zaś 364 zł.

Przy tej relicytacyi wspomnione części realności będą sprzedane także niżej ceny wywołania chociażby cena uzyskania nie pokrywała wszystkich wierzytelności zahipotekowanych.

Akt detaksacyi i warunki licytacyi wolno w ts. registraturze przejrzeć i w odpisach podjąć.

Dla wierzycieli którymby przed terminem relicytacyi uchwała relicytacyę dozwalająca doręczoną być nie mogła, ustanowiono kuratorem adw. dr. Jekelesa z substytucyą adw. dr. Raabego.

Lwów, dnia 3 marca 1888.

---

L. 6218. (1743 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Slemieniu ogłasza, że w dniach 11 maja i 11 czerwca 1888 każdym razem o godzinie 10 przed południem celem zaspokojenia pretensyi Wawrzyńca Kawy od Jędrzeja Cwiertni w kwocie 55 zł. 20 ct odbędzie się w tut. sądzie publicza sprzedaż przymusowa realności pod lk. 68 w Kukowie położowej Jędrzeja Cwiertni własnej.

Cena wywołania wynosi 55 zł.

Wadyum zaś 5 zł. 50 ct.

Na pierwszym terminie zostanie ta realność tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej na drugim zaś także i niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Resztę warunków można przejrzeć w tut. registraturze.

Slemień, 18 grudnia 1887.

---

L. 10856 (1572 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Komarnie podaje do powszechnej wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi ck. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie 14 rat po 12 złr. i jednej raty 12 złr. 16 ct. wa. przeprowadzi w dniu 2 maja 1888 i 6 czerwca 1888 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjną publiczną sprzedaż realności wykazem hipotecznym 184 księgi gruntowej gminy Kołodruby objętej dłużnika Onufrego Sowa własnej z tem, że na pierwszym terminie realność ta tylko za lub wyzej tejże zaś na drugim terminie za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość tej realności przy udzieleniu pożyczki w kwocie 200 złr. wa. przyjęta.

Wadyum 20 złr.

Resztę warunków licytacyjnych wyciąg hipoteczny i protokół zastawniczego opisania powyższej realności można przejrzeć w ts. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych p. Luszpiński c. k. notaryusz w Komarnie.

Komarno, dnia 12 listopada 1887.

---

L. 2496. (1713 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 100 zł. aw. zpn. odbędzie się w sądzie tut. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę powyższej wierzytelności na hip. służącej realności pod lk. 137 w Borysławiu Franciszka i Tekli Majerskich własnej na rzecz proszącego Antoniego Hille w dniach 14 maja i 18 czerwca 1888 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Realność ta sprzedaną zostanie w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 390 złr. 24 ct. aw. w drugim terminie i niżej tejże ceny z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 dz. u. p.

Zakład wynosi 10 pr. ceny wywołania.

Kuratorem nieznanych wierzycieli mianowano adw. dr. Fruchtmana w Drohobyczu.

Resztę warunków licytacyjnych aktu opisania i oszacowania można w tut. registraturze przejrzeć.

Drohobycz, dnia 22 lutego 1888.

---

L. 7758 (1736 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Cieszanowie ogłasza, że w sprawie gal. Kassy oszczędności przeciw Bazylemu Patrzyńskiemu o 3000 złr. wa. odbędzie się w sądzie tutejszym na dniu 1 maja i 6 czerwca 1888, o godzinie 10 z rana, na terminie drugim także niżej ceny szacunkowej publiczna sprzedaż połowy realności w Cieszanowie położonej wyk. hip. 68 księgi gr. zm. Cieszanów objętej.

Cena szacunkowa wynosi 175 złr., wadyum 17 złr. 5 ct. wa.

Dla z miejsca pobytu i z imienia niewiadomych wierzycieli ustanawiono kuratora w osobie Piotra Kotowicza.

Wyciąg hipoteczny akt oszacowania i warunki licytacyjne mogą być w registraturze przejrzane.

Cieszanów, 16 stycznia 1888.

Ч. 792 (1672 3—3)

Ц. к. сѫдъ повѣтовый гор. делег. секціѧ II во Львовѣ, розписѫе въ цѣли Наспокоенѧ квоты 153 злр. 18 кр. а. в. прн. на рѣчъ Общого рольничо-кредытового Заведенѧ длѧ Галичины и Бѫковины лицитацію реальности выказомъ ипот. ч. 2, громады катастр. Клепарôвъ ѐнѧтой, до масы Іосыфа Мѣльницкого належащой, на день 19 Цвѣтнѧ 1888 и на день 17 Маѧ 1888, всегда о годинѣ 10 рано въ салѣ розправъ здатного сѫда. Цѣна выкличнa 3603 злр. Вадїюмъ 360 злр. 30 кр. а. в.

На первôмъ терминѣ реальность таѧ проданою бѫде за или высше цѣни выкличной на второмъ и низше.

Ближшіи оусловѧ и вытѧгъ табѫларный пересмотрити можна въ тѫсѫд. регистратѫрѣ.

Львôвъ, 29 сѣчнѧ 1888.

---

L. 8598 (1692 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Wiśniczu przeprowadzi dnia 25 kwietnia i 30 maja 1888 każdym razem o godz. 10 rano celem zaspokojenia pretensyi Limanowskiego Towarzystwa zaliczkowego w kwocie 126 złr. z pn. przymusową licytacyę realności lhw. 24 ks. gr. Rozdziele dolne Franciszka Wiśniowskiego własnej i lwh. 66 ks. gr. Rozdziele górne Marcina Pisarzyka własnej.

Ceny wywołania 345 i 730 złr. wadya 35 i73 złr.

Reszta warunków akty oszacowania i wyciągi hipoteczne do przejrzania w registraturze.

Wiśnicz, 16 grudnia 1887.

---

L. 8596 (1693 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Wiśniczu przeprowadzi dnia 25 kwietnia i 30 maja 1888 każdym razem o godz. 10 rano celem zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Limanowej 256 złr. z pn. przymusową licytacyę realności lwh. 407, 278 i 153 ks. gr. Wiśnicz miasto Józefa i Anny Piątkowskich własnych.

Ceny wywołania 120 złr. 200 złr. i 300 złr. wadya 12 złr., 20 złr. 130 złr.

Reszta warunków akt oszacowania i wyciągi hipoteczne do przejrzenia w registraturze.

Wiśnicz, 14 grudnia 1887.

---

L. 9002 (1694 3—3)

C. k. sąd powiatowy Wiśnicki przeprowadzi dnia 25 kwietnia i 30 maja 1888 każdym razem o 10 godz. rano celem zaspokojenia pretensyi gminy Kamionka mała 350 złr z pn. przymusową sprzedaż realności lwh. 25 i 33 ks. gr. Bytomska Jana Kazimierczyka i Kaspra Fąfary własnych.

Cena wywołania 1667 złr. wadyum 166 złr.

Reszta warunków akt oszacowania i wyciągi hipoteczne do przejrzenia w registraturze.

Wiśnicz, 31 stycznia 1888.

---

L. 10921 (1695 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Żółkwi ogłasza niniejszem, że celem wydobycia kwoty 350 złr wa. odbędzie się w dniu 30 kwietnia, 28 maja i dnia 2 lipca 1888, każdym razem o godzinie 10 rano w sądzie w Żółkwi publiczna przymusowa licytacya realności pod lk. 11²/₅ w Żółkwi położonej, wykazem hip. lp. 459 tejże gminy objętej Józefa Raab własnej na rzecz Roberta Dom... z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś i poniżej tabularnej, jednak tylko za sumę wierzytelności hipoteczne pokrywającą zostanie sprzedaną.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 3493 złr. 10 ct.

Wadyum 10prc. tejże.

Gdyby pomieniona realność na żadnym z tych trzech terminów nie została sprzedaną, natenczas odbędzie się celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin dnia 6 sierpnia 1888 o godz. 9 rano, na którym nie stający wierzyciele uważani będą za przystępujących do większości głosów.

Kuratorem pojedynczych nieznanych wierzycieli ustanowiony jest adw. dr. Karcz w Żółkwi.

Akt oszacowania i dalsze warunki licytacyjne są do przejrzenia w registraturze.

Z ck. sądu powiatowego
Żółkiew, dnia 31 stycznia 1888.

---

L. 21244. (1679 3—3)

C. k. sąd powiatowy m. del. ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności Józefa ... w kwocie 42 zł. i 5 zł. a. w. z pn., odbędzie się dnia 11 kwietnia i 23 maja 1888 o godz. 10 rano, w sądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż własności dłużnika Jurka Sawenki, stanowiącej 1/9 części realności wyk. hip. l. 182 gminy kat. Uzin, które przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 63 zł. 10ct. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 6 zł. 50 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Wurzel.

Stanisławów, 19 grudnia 1888.

---

L. 22081. (1680 3—3)

C. k. sąd powiatowy m. d. zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Markusa Grünberga w kwocie 535 zł., od będzie się w dniu 11 kwietnia i 23 maja b. r., o godz. 9 rano przymusowa sprzedaż realności dłużnika Seliga Dauera względnie jego masy leżącej, z wykazu hipot. l. 417 gminy kat. Pobereże a protokołem 15 lipca 1887 l. 12985 na 3235 zł. ocenionej, przy których takowa poniżej tej ceny nie zostanie sprzedaną.

Reszta warunków licytacyjnych i protokół oszacowania w tus. registraturze.

Zakład wynosi 323 zł. 50 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Wurzel ze Stanisławowa.

Stanisławów, 22 grudnia 1887.

---

L. 6657. (1684 3—3)

Beim k. k. Bezirksgerichte in Kałusz wird zur Hereinbringung der Forderung des Eisig Schumer von 157 fl. 50 kr. s. N. G. die exekutive Feilbietung der auf 1330 fl. abgeschätzten grundbuchsgemäss der Sabine Sosińska gehörigen Realität sub CN. 214 in Kałusz, am 22 März 1888, um 10 Uhr V. M. mit dem vorgenommen werden, dass als Vadium 66 fl. 50 kr. zu erlegen sind, und das Veräusserung auch unter dem Schätzungswerte um welchen immer Preis stattfinden wird.

Die übrigen Bedingungen sammt dem Grundbuchsextrakte in dem Schätzungsprotokolle können in der hg. Registratur eingesehen werden.

K. k. Bezirksgericht.

Kałusz, 30 Mai 1887.

---

L. 6751 (1620 3—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 25 kwietnia 1888 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 30 maja 1888 nawet poniżej takowej licytacya realności l. 48 według wyk. hip. 115 księgi gruntowej gminy Howiłów wielki Dominika Krzyżanowskiego własnej na rzecz ck uprzyw. galic. Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi we Lwowie pto 200 złr. z pn.

Cena wywołania 350 złr.

Wadyum 35 złr.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Felicyana Polańskiego.

Kopyczyńce, 10 grudnia 1887.

---

L. 6749 (1619 3—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godz. 10 rano dnia 25 kwietnia 1888 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 30 maja 1888 nawet poniżej takowej licytacya realności l. 840, według wyk. hip. 993 księgi gruntowej gminy kat. Chorostków Rużki z Czornych Szmilskiej własnej, na rzecz ck. uprz. Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi we Lwowie pto 10 rat á 6 złr. 50 ct. i reszty kapitału w kwocie 81 złr. 11 ct. z pn.

Cena wywołania 300 złr., wadyum 30 złr.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem pana Felicyana Polańskiego.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 13 czerwca 1888 godz. 9 rano.

Kopeczyńce, dnia 18 grudnia 1887.

---

L. 4120. (1610 3—3)

W celu zaspokojenia wierzytelności austro-węgierskiego Banku w kwocie 10744 złr z przynależytościami odbędzie się w c. k. sądzie krajowym Krakowskim egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 15 dz. VII w Krakowie stanowiącej własność Salomona, Mojżesza i Beili Isenbergów a to na dwóch terminach dnia 26 kwietnia 1888 i dnia 28 maja 1888 o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi 24000 złr.

Wadyum 2400 złr.

Reszę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w regisraturze sądu krajowego w Krakowie.

Dla niewiadomego z miejsca pobytu wierzyciela hipotecznego Leiba Schachny Katzengolda i jego z nazwiska i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców ustanowiono kuratorem ad actum adw. dr. Michała Ichheisera w Krakowie z substytucyą adw. dr. Serafina Chmurskiego zaś dla niewiadomych z nazwiska i miejsca pobytu innych wierzycieli hipotecznych sprzedać się mającej realności ustanowiono kuratora ad actum w osobie adw. dr. Franciszka Paszkowskiego z substytucyą adw. dr. Kazimierza Smolarskiego w Krakowie.

Kraków, dnia 24. lutego 1888.

---

L. 10361. (1574 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Komarnie podaje do powszechnej wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie 9 rat po 29 zł. 25 ct. i resztującego kapitału w kwocie 356 złr. 42 ct. aw. przeprowadzi w dniu 25 kwietnia i 30 maja 1888, każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjną publiczną sprzedaż realności wykazem hipot. l. 217 księgi gruntowej gminy Horożana wielka objętej, dłużnika Mojżesza Schaffera własnej z tem, że na pierwszym terminie za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość tej realności przy udzieleniu pożyczki w kwocie 800 zł. aw. przyjęta.

Wadyum 80 złr. aw.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i prokół zastawniczego opisania powyższej realności można przejrzeć w ts. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych p. Luszpiński, c. k. notaryusz w Komarnie.

Komarno, dnia 26 października 1887.

---

L. 10363. (1573 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Komarnie podaje do powszechnej wiadomości, że w celu zaspokojenia resztującej pretensyi ck. uprz. galic. Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi we Lwowie w kwocie 384 zł. 14 ct. a. w. z pn., przeprowadzi w dniu 25 kwietnia i 30 maja 1888, każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjną publiczną sprzedaż realności wykazem hip. l. 58 księgi gruntowej gminy Rumno objętej, dłużnika marnotrawcy Mateusza Gerusa, przez kuratora Jaśka Kawałko zastępowanego, własnej, z tem, że na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże, zaś na drugim terminie za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość tej realności przy udzieleniu pożyczki w kwocie 400 zł. aw. przyjęta.

Wadyum 40 zł aw. w gotówce.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciag hipoteczny i protokół zastawniczego opisania powyższej realności można przejrzeć w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych p. Luszpiński, c. k. notaryusz w Komarnie.

Komarno, dnia 26 października 1887.

---

L. 8351. (1691 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Wiśniczu przeprowadzi 25. kwietnia i 30 maja 1888 każdym razem o godz. 10 rano celem zaspokojenia pretensyi Towarzystwa Zaliczkowego w Limanowej 200 złr. przymusową licytacyę realności lwh. 40 ks. gr. Kamionna Maryi Burdel własnej.

Cena wywołania 2960 złr.

Wadyum 296 złr

Bliższe warunki do przejrzenia w sądzie.

Wiśnicz, 13. grudnia 1887.

---

L. 21604. (1682 3—3)

C. k. sąd powiatowy miej. delg. zawiadamia, że w celu zaspokojenia należytości tuteiszego Banku zaliczkowego w kwocie 260 złr. z pn. odbędzie się dnia 11. kwietnia 1888 o godzinie 9 rano przymusowa sprzedaż realności dłużnika Semka Wojtowicza własnych a mianowicie 1/3 części wykazu hip. l. 126 połowy wykazu hip. l. 127. 1/3 części wykazu hip. l. 128 i całego wykazu hip. l. 130 dla gminy kat. Hanuszowce, dalej do dłużnika Sawki Wojtowicza należącej 1/3 części wykazu hipotecznego l. 126 połowy wykazu hipot. l. 127, 2/3 części wykazu hip. l. 128 i całego wykazu hip. l. 129 dla powyższej gminy a wreszcie całego wykazu hip. l. 257 dla tej gminy należącego do Teodora Fartuszyńskiego które przy tym terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedane zostaną.

Zakład wynosi 77 złr.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Wurzel w Stanisławowie.

Stanisławów, 21. grudnia 1887.

---

L. 8597. (1690 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Wiśniczu przeprowadzi dnia 25 kwietnia i 30 maja 1888 każdym razem o 10 godz. rano celem zaspokojenia pretensyi Towarzystwa Zaliczkowego w Limanowej 200 złr. z pn. przymusową licytacyę realności lwh. 75 ks. gr. Rozdziele górne małoletniego Józefa Bobowskiego własnej.

Cena wywołania 800 złr.

Wadyum 80 złr.

Reszta warunków, akt oszacowania, wyciąg hipoteczny do przejrzenia w registraturze,

Wiśnicz, dnia 15. grudnia 1887.

---

L. 1162. (1718 2—3)

W dniu 16 kwietnia i 17 maja 1888, o godzinie 10tej rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż połowy realności lwh. 417 ks. gr. gm. Niepołomice, Antoniny Zimmerowej własnej, na rzecz Wilhelma Mücka.

Cena szacunkowa 1219 złr.

Wadyum 122 złr.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Jan Bałabański.

Kuratorem niewiadomej z życia i miejsca pobytu Antoniny Glasserowej Józef Pieczonka, Jana Zimmera tak samo niewiadomego kuratorem Józef Pieczonka.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i dalsze warunki przejrzeć można w sądzie.

Niepołomice, dnia 5 marca 1888.

---

L. 18118. (1681 3—3)

C. k sąd powiatowy miej. delg. ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności Stanisławowskiego banku zaliczkowego w kwocie 70 złr. w. a. z pn. odbędzie się dnia 18. kwietnia 1888 o godzinie 10 rano w sądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużnika Jana Zielińskiego masy spadkowej własnei wyk. hip. 175 w całości i wyk. hip. gminy kat. Majdan w połowie objętej która przy tym terminie i niżej ceny szacunkowej 89 złr. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 5 złr. w. a.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Buczyński.

Stanisławów, 28 listopada 1887.

---

L. 745. (1686 3—3)

W dniu 25 kwietnia i 24 maja 1888 godzina 10 rano odbędzie się w gmachu tutejszego sądu celem ściągnięcia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego 250 zł. egzekucyjna licytacya połowy realności wykazem hipotecznym 388 księgi gruntowej Niwice objętej Onufrego Mielnik własnej.

Na pierwszym terminie będzie realność ta za cenę szacunkową na drugim i poniżej sprzedaną

Cene wywołania stanowi wartość szacunkowa 332 złr.

Wadyum wynosi 33 złr.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono tutejszego notaryusza Więckowskiego

Radziechów, 16. lutego 1888.

---

L. 427. (1709 2—3)

Krakowski sąd d. m. ogłasza, iż celem zniesienia współwłasności realności lk. 59 w Czyżynach odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 18 kwietnia i 14 maja 1888 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya tejże realności lk. 59 w Czyżynach w 31/96 Józefa Czernka w 55/96 Katarzyny Zamojskiej i w 10/96 częściach Katarzyny Krawczykownej własnej.

Cena wywołania 1900 zł.

Wadyum 190 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych jest adw. dr. Dobija z substytucyą adw. dr. Ławrowskiego w Krakowie.

Kraków, 24 stycznia 1888.

---

L. 10480. (1715 2—3)

Kałuski c. k sąd powiatowy ogłasza niniejszem rozpisaną na dzień 22 marca i 23 kwietnia 1888 zawsze o godzinie 10 rano w gmachu sądowym odbyć się mającą przymusową publiczną sprzedaż połowy majętności objętej wyk. hip l. 531 gminy kat. Pełło, Stasia Zi-rkosza własnej celem zaspokojenia pretensyi Ołeksy Jarewycza w ilości 450 zł. aw. zpn.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 795 zł.

Wadyum zaś 79 zł. 50 ct. aw.

W pierwszym terminie nabyć można majętność tylko za cenę wyższą od ceny szacunkowej, na drugim zaś terminie i poniżej tej ceny.

Wyciąg tabularny, akt oszacowania i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze tut. sądu kuratorem niewiadomych wierzycieli został zamianowany p. Michał Baczyński w Kałuszu.

C. k. sąd powiatowy

Kałusz, 13 lutego 1888.

---

L. 531 (1711 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Białej podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Augusty König w kwocie 900 złr. z pn., odbędzie się dnia 20 kwietnia 1888 o godzinie 10 z rana egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 9 i 14 w Godzisce wilkowskiej położonych, Jana i Anny Sidzinów własnych, pod warunkami ts. rezolucyą z dnia 9 września 1886 l. 7906 objętemi. Realności te na powyższym terminie także poniżej ceny szacunkowej 1555 złr. w. a. sprzedanemi zostaną.

Biała, dnia 25 lutego 1888.

L. 25. (1722 1—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Tyśmienicy odbędzie się o 10 rano w dniu 27 kwietnia 1888 tylko powyżej lub za cenę szacunkową zaś 25 maja 1888 także poniżej tejże licytacya realności pod lk. 79 w Przenianikach położonej wedle wyk hip. l. 171 dłużnika Melona Kokoananka własnej na rzecz Abrahama Streita pto. 300 zł. aw. zpn.

Cena wywołania 865 zł.

Wadyum 86 zł. 50 ct.

Resztę warunków akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przeglądnąć można w ts. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych i tych którymby uchwała niniejsza doręczoną być nie mogła ustanowiono kuratorem p. Emila Łapickiego w Tyśmienicy.

Tyśmienica, dnia 14 stycznia 1888.

L. 1546. (1737 1—3)

W dniach 5 kwietnia, 11 maja 8 czerwca 1888każdym razem o godzinie 9 rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna licytacya realności Michała Kulki pod lk. 5 w Majdanie granicznym położonej, ciała tabularnego niestanowiącej na zaspokojenie pretensyi zakładu kred. włość. w kwocie 194 zł. 3 ct. a. w.

Cena wywołania 600 zł.

Wadyum 60 zł. aw.

Przy trzecim terminie zostanie powyższa ralność także niżej ceny szacunkowej wywołania sprzedaną.

Gdyby na powyższych terminach realność wyżej ceny wywołania nie mogła być sprzedaną wyznacza się do ułożenia warunków sprzedaż ułatwiających termin na 8 czerwca 1887 o godz. 4 po południu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono Nykołę Bryka z Majdanu granicznego. Protokół zastawniczego opisania i oszacowania oraz bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Delatyn, dnia 17 marca 1887.

L. 1167. (1759 1—g)

C. k. sąd powiatowy w Sokołowie podaje do powszechnej wiadomości, że celem pokrycia wierzytelności Szmelki Liebermana w kwocie 11 zł. 16 ct. zpn. przedsięwziętą będzie w dniach 3 kwietnia i 1 maja 1888 każdym razem o godzinie 10 z rana w gmachu tut. sądu publiczna sprzedaż realności pod lk. 149 w Stanisławowskiem położonej wyk. hip. 149 objętej Józefa Rosoła własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 180 zł. a. w.

Wadyum wynosi 18 zł.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania tudzież resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tut. registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Sokołów, 4 marca 1888.

L. 345. (1751 1—3)

C. k. sąd powiatowy m. d. s. II. we Lwowie celem ściągnięcia pretensyi c. k uprzyw. galic. zakładu kred. włość. w likwidacyi we Lwowie w ilości 21 rat po 78 zł. i reszty kapitału 468 zł. 88 ct. wa. zpn. rozpisuje publiczną relicytacyę realności Jana i Michała Astmanów własnej wyk. hip. l. 4 gminy Zimnowoda objętej na dzień 9 kwietnia 1888 godzinę 10 rano w biórze II/4 na którym sprzedaż także niżej ceny wywołania 2200 zł. nastąpić może.

Wadyum 220 zł. w. a.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Lehman.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków wolno przejrzeć w registraturze.

Lwów, 21 stycznia 1888.

L. 1535. (1752 1—3)

Na zaspokojenie pretensyi c. k. uprz. galic. zakładu kred. włość. w likwidacyi we Lwowie w ilości 8 rat pożyczkowych po 8 zł. 83 ct. i resztującego kapitałn 132 zł. 72 ct. i 13 zł. 38 ct. z 9 pr. odsetkami od dnia 27 sierpnia 1887 i kosztami egzekucyjnymi 9 zł. 26 ct. przeprowadzoną będzie w sądzie tut. egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 62 wyk. hip. l. 53 gminy Kulparków objętej Maryanny z Całaków Świętockiej własnej na dniu 16 kwietnia i 14 maja 1888 o godz. 10 rano na pierwszym terminie tylko powyżej lub za cenę wywołania 600 zł. wa. a na drugim także poniżej takowej.

Wadyum wynosi 60 zł.

Kuratorem wierzycieli ustanowiono adw. dr. Paździerę ze substytucyą adw. dr. Dzięddzielewicza.

Resztę warunków i wyciąg hip. wolno przejrzeć w registraturze.

C. k. m. d. sąd powiatowy s. II

Lwów, 8 lutego 1888.

L. 5656 (1742 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Slemieniu ogłasza, że w dniu 16 kwietnia i 17 maja 1888 każdym razem o godzinie 10 przed południem, celem zaspokojonia pretensyi c. k. uprz. galic. Zakładu kredyt. włościańskiego we Lwowie mianowicie 9 rat po 6 złr. i jednej 6 złr. 32 ct. odbędzie się w tutejszym ck. sądzie publiczna sprzedaż przymusowa realności pod lk. 82 w Slemieniu położonej małoletniego Antoniego Krzaka własnej.

Cena wywołania wynosi 200 złr. zaś wadyum 20 złr. wa.

Na pierwszym terminie zostanie ta realność tylko za cenę szącunkową lub wyżej takowej, na drugim zaś także i niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Resztę warunków można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Slemień, 29 listopada 1887.

L. 831 (1740 1—3)

Ck. sąd pow. w Leżajsku, zawiadamia iż celem zaspokojenia należytości Towarzystwa zaliczkowego w Łańcucie w kwocie 200 złr. wa. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniu 20 kwietnia 1888 i 22 maja 1888 o godzinie 10 rano, egzekucyjna licytacya realności lwh. 1344 w Laszczynach Izraela Waldmana własnej ceua wywołania 520 złr.

Wadyum 52 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Leżajsk, dnia 16 lutego 1888.

L. 7061 (1746 1—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 23 kwietnia 1888 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 22 maja 1888 nawet poniżej takowej licytacya $^{2}/_{10}$ części realności według wyk. hip. 1696 w Busku dłużniczki Anastazyi Masełko własnej na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Busku względnie jego masy rozbiorowej pto 11 złr. 65 ct. z pn.

Cena wywołania 16 złr. 6 ct.

Wadyum 1 złr. $60^{1}/_{2}$ ct.

Resztę warunków akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd, registraturze

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli i dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem Bazylego Wania ze substytucyą Jana Reicherta.

Z c. k sądu powiatowego

Busk 22 grudnia 1887.

L. 5208. (1714 1—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 21 marca 1888 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 24 kwietnia 1888 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 4 według wyk. hip. 4 gminy Sapohów Iwana Saprygi własnej na rzecz Aby Habera pto 107 zł. aw. zpn.

Cena wywołania 121 zł. 25 ct.

Wadyum 12 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hip. ustanowiony kuratorem dr. Przęmycki w Haliczu.

Halicz, dnia 28 sierpnia 1888.

L. 484 (1712 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Brodach ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi fundu szu indemnizacyjnego z pn. odbędzie się w tutejszszym sądzie w biurze IV dnia 24 kwietnia 1888 o godzinie 11tej przed południem egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod l. kos. 473 w Brodach położonej, objętej wykazem hipotecznym nr. 835 księgi gruntowej dla gminy katastralnej Brody własnej spadkobierców Herscha Maasa i Lejzora Maasa, pod warunkami ułatwionemi.

Cenę wywołania stanowi wartość szakunkowa tej realności w kwocie 184 złr. 50 ct. w. a.

Wadyum wynosi 9 złr. 23 ct. w. a

Realność ta sprzedana zostanie na tym terminie najwięcej ofiarującemu za jakąkolwiekbądź cenę.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież akt ocenienia i wyciąg hipoteczny, można przejrzeć w tutejszosądowej registraturze.

Wierzycieli którzy hipotekę nabyli po 9. listopada 1885 lub którymby postanowienia w tej sprawie doręczono być niemogły, zawiadamia się do rąk kuratora Adama Studzińskiego w Brodach i przez niniejszy edykt.

Brody, dnia 13 stycznia 1888.

L. 9819. (1721 1—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 24 kwietnia 1888 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 24 maja 1888 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. $^{144}/_{178}$ nietabularnej w Jabłonce niżnej spadkobierców Romana Krecuł a to Fedia Seredycz, oraz nieznanej z życia i miejsca pobytu Ewy Seredycz i mas spadkowych po Fesi i Maryi Seredycz przez kuratora Pawła Kowalczuka i masy spadkowej Mojseja Seredycz przez kuratora Romana Krecuł zastąpionych pto 25 rat po 9 złr.

Cena wywołania 300 złr.

Wadyum 30 złr.

Resztę warunków akt opisania i oszacowania wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Turka, dnia 20. lutego 1888.

L. 7529. (1744 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Winnikach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności ogólnego rolniczo kred. zakładu dla Galicyi i Bukowiny we Lwowie w kwocie 133 zł. 54 ct. aw. zpn. odbędzie się w zabudowaniu sądowem przymusowa publiczna sprzedaż realności tabularnej Rozalii Krochmalnej własnej w Czyżykowie pod lk. 64 położonej w dniach 26 kwietnia i 29 maja 1888 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 400 zł.

Poręczne 40 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze.

Winniki, 20 grudnia 1887.

L. 13183. (1741 1—3)

W c k. sądzie powiatowym w Podgórzu na zaspokojenie pretensyi Mauryccego Herza w kwocie 25 zł. aw. zpn. odbędzie się w dniach 27 kwietnia i 30 maja 1888 każdym razem o godzinie 10 przed południem w biurach sądu powiatowego w Podgórzu egzekucyjna licytacyjna sprzedaż $^{1}/_{4}$ części realności lwh. 4 gm. kat. Zakrzowek Macieja Ruska własnej.

Cena wywołania 525 zł. aw.

Wadyum 53 zł.

Reszta warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hip. do przejrzenia w tut. registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Podgórze, dnia 25 stycznia 1888.

L. 27692. (1662 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 1900 zł. aw. zpn. odbędzie się w sądzie tut. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę powyższej wierzytelności na hipotekę służących realności pod lk. II w Neudorfie położonych wedle libr. fund. Bolechowce et Neudorf tom II p. 22 poz. 29 ust. I Adama i Elżbiety Spanierów własnej i realności pod lk. 3 w Neudorfie położonej wedle libr. fund. Neudorf et Bolechowce tom I pag 316 i 318 poz. 276 i 277 dłużnika Adama Spaniera własnej na rzecz proszącego towarzystwa zaliczkowego w Drohobyczu w dniach 2 maja i 9 czerwca 1888 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Realności te sprzedane zostaną w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania w drugim terminie i nizej tejże ceny z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 dz. up.

Zakład wynosi 10 pr. ceny wywołania. Kuratorem nieznanych wierzycieli mianowano adw. dr. Wohllernera w Drohobyczu.

Resztę warunków licytacyjnych wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tus. registraturze przejrzeć.

Cenę wywołania realności lk. 11 stanowi kwota szacunkowa 1482 złr. 75 ct. zaś realności lk.3 kwota 1763 złr. 25. ct.

Drohobycz, 17 lutego 1888.

L. 884. (1664 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Krakowcu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie opbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż parceli gruntowej pod l. 986 w Młynach, tudzież parceli gruntowej w niwie „za tarniną“ w Budzyniu ad Krakowiec położonych ciała tabularnego nie stanowiących, protokołem z dnia 13 lipca 1886 l. 4747 zastawniczo opisanych dłużników Iwana Kuźmińskiego i Mikołaja Kolasy własnych na zaspokojenie pretensyi Hersza Katza w kwocie 77 zł. 50 ct. dnia 24 maja i dnia 28 czerwca 1888 każdym razem o godzinie 10 rano a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacun owej 110 zł. na drugim zaś i poniżej takowej. wadyum wynosi 11 zł.

Reszta warunków licytacyjnych, akt zastawnego opisania i oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli którymby rezolucya licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po zastawniczem opisaniu realności to jest po dniu 12 lipca 1886 prawo zastawu uzyskali, kuratorem p. Jana Derdelewicza w Krakowcu i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia.

Krakowiec, 12 lutego 1888.

L. 7505. (1717 2—3)

W c. k. sądzie pow. w Kałuszu odbędzie się w dniach 21 marca i 20 kwietnia 1888 zawsze o godzinie 9 rano przymusowa sprzedaż realności pod lk. 18 w Wirzchni położonej wedle wyk. hip. l. 269 gminy katastr. Wirzchnia Hrynia Stanisławów własnej na rzecz c. k. uprz. zakładu kred. włość. w likwidacyi we Lwowie w celu zaspokojnnia kwoty 91 zł. 52 ct. aw. zpn.

Na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę szacunkową 350 zł. lub wyżej na drugim zaś i niżej tejże sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 35 zł. aw.

Dla niewiadomych wierzycieli kuratorem p. Michała Baczyńskiego z Kałusza ustanowiono.

Wyciąg tabularny i resztę warunków przejrzeć można w sądzie.

C. k. sąd powiatowy

Kałusz, dnia 3 listopada 1887.

Z. 7410 (1716 2—3)

Beim k. k. Bezirksgerichte zu Kałusz wird zur Hervorbringung der vom Schmirl Winkler, gegen Iwan Worona ersiegten Forderung zu 26 fl. ö. Währ. s. NG., 28 März, 23 April und 23 Mai 1888, jedesmal um 10 Uhr Vormittags die exekutive Veräusserung der dem Schuldner in Podborki sub C. N. 63 gelegenen, keinen Tabularkörper bildenden, mit dem Protokolle de praes 19 April 1883 Z. 4243 pfandweise beschriebenen Realität mit dem vorgenommen werden, dass die zu veräussernde Realität bei den ersten zwei nur um den oder über den Schätzungsweith, beim dritten Termine hingegen, auch unter demselben, an den Meistbiethenden wird veräussert werden, der Aufsrufpreis besteht in 325 fl., das Vadium 33 fl. ö W., den übrigen Lizitationsbedingnissen, sowie das Protokoll der exekutiven pfandweisen Beschreibung und Schätzung können hiergerichtlich eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Kałusz, am 30 September 1888.

L. 3392. (1705 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności galicyjskiej kasy oszczędności w ratach po 59 zł. 85 ct. wa. od dnia 22 marca 1885 zaległych i wreszcie kapitału pożyczkowego 101 zł. 82 ct. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna dóbr Gombiczyna część II w powiecie Pilzno położonych wedle karty b. poz. 10 i 11 wyk. hip. 234 do dłużników hip. Adeli z Dzierzyńskich Gembickiej i Józefa Dzierzyńskiego należących

Sprzedaż odbędzie się przez publiczną licytacyę w sądzie tut. w trzech terminach a mianowicie: w dniu 16 kwietnia, 14 maja i 11 czerwca 1888 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość przy udzieleniu pożyczki wypośrodkowana w ilości 3949 zł. 63 ct. poniżej której, wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 395 zł. aw.

Resztę warunków i wyciąg hip. dóbr sprzedać się mających przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

Na wypadek jeżeli przy pierwszych trzech terminach licytacyjnych nikt przynajmniej ceny szacunkowej nie zaofiaruje, wyznacza się termin na dzień 11 czerwca 1888 godzinę 4 po południu, na który się wierzyciele hip. stawić winni celem ułożenia lżejszych warunków, według których następnie sprzeadż licytacyjna w szwartym terminie rospisaną zostanie.

O rozpisaniu tej licytacyi otrzymują zawiadomienie obydwie strony c. k. urząd podatkowy w Pilznie, c. k. prokuratorya skarbu we Lwowie, wszyscy wierzyciele hip. a wszczególności ci wierzyciele którzyby po dniu 4 marca 1887 do hipoteki dóbr Gembiczyna część II weszli lub którymby uchwała niniejsza z jakiegokolwiek powodu nie została doręczoną do rąk kuratora w osobie adw. dr. Gałeckiego z substytucyą adw. dr. Ludwika Glazera ustanowionego.

Tarnów, dnia 8 marca 1888.

L 10580 (1585 1—3)

Dnia 28 maja, 28 czerwca i 1 sierpnia 1888 odbędzie się w tutejszym sądzie każdym razem o godz. 10 przed południem publiczna sprzedaż nietabularnej realności pod l. 129 w Wiśniowczyku położonej, Berla Kupferschmida własnej na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiegp w likwidacyi pto 4 rat pożyczkowych po 60 złr. i kwot 812 złr. 72 ct. i 45 złr.

Cena wywołania wynosi 1900 złr. poniżej której realność ta dopiero przy trzecim terminie sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 190 złr.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt opisania można przejrzeć w tutejszym sądzie.

C. k. sąd powiatowy

Przemyślany dnia 18 marca 1886.

L. 8350 (1670 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi Karola Krisa w kwocie 150 złr. z pn. odbędzie się dnia 23 kwietnia i 14 maja 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem, przymusowa licytacya do Lei Kofler należących a w stanie biernym realności pod lk. 119 w Żurawnie zahipotekowanych sum, a to:

a) sumy 1000 złr., wedle Dom. II. p. 92 10 on.

b) sumy 500 złr. wedle Dom. II. p. 92 n. 8 on i

c) sumy 1.500 złr. wedle Dom. III. p. 60 n. 14 on. intabulowanej, na którychto terminach sumy te a mianowicie: na pierwszym tylko za nominalną swą wartość, na drugim zaś nawet niżej tej wartości za jakąbądź cenę sprzedane zostaną, dalej, że jako wadyum kwota 300 złr. złożoną być ma, że wyciąg hipoteczny tych sum i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno nareszcie, że dla wierzycieli, którzyby dopiero po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 7 lutego 1888 rzeczowe prawa na wspomnianych sumach nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Sokal kuratorem, a jego zastępcą adwokat doktor Reich mianowany został.

We Lwowie dnia 3 marca 1888.

## Konkursa.

L. 9588. (1750 2—3)

Konkurs

na posadę poczmistrza przy c. k. urzędzie pocztowym w Słotwinie obok Brzeska za kontraktem służbowym i kaucyą 560 złr, z płacą rocznych 560 złr., ryczałtu kancelaryjnego 120 złr,, datku na ekspedytora 450 złr., czynszowego 60 złr., pakunkowego 100 złr., wynagrodzenie 800 złr., za jazdy posłańcze do tamtejszego dworca kolei żelaznej i do Okocina w końcu 300 złr. za przlwożenie poczty listowej do pociągów pospiesznych l. 1 i 2 i posyłek do pociągu l. 18.

Podania należy wnieść najpóźniej do 15go kwietnia b. r. w c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, 15. marca 1888.

L, 1870. (1706 2—3)

Przy sądzie powiatowym w Pilznie opróżnioną została posada woźnego z roczną płacą 250 złr. dodatkiem aktywalnym 25 pr. umundurowaniem i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.

Podania o tę lub inną przy sądach kolegialnych lub powiatowych opróżnić się mogącą dla wysłużonych podoficerów zastrzeżoną posadę woźnego w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z 12 lipca 1872 l. 98 d. p. p. ułożone, wnosić należy do 22 kwietnia 1888 do Prezydyum sądu obwodowego w Tarnowie.

Prezydyum sądu wyższego.

Kraków, 15 marca 1888.

L. 575. (1753 1—2)

Niniejszem ogłasza się konkurs;

1) na posadę nauczyciela z przedmiotów grupy 3ciej dla szkół wydziałowych w szkole wydziałowej z charakterem przemysłowym w Sokalu z płacą 700 złr.

2) na posady przy szkołach etatowych w powiecie Sokalskim z płacą po 300 złr. w. a. i wolnem pomiszkaniem, a to: w Waręża wsi, Switarzowie, Zawiszni, Wołswinie i w Łuczycach.

Prawo prezentowania przysłużą wszędzie Radom miejscowym.

Podania należy wnosić do końca kwietnia 1888 r.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Sokalu, dnia 11. marca 1888.

L. 9922 (1766 1—3)

Konkurs

na posadę ekspedienta przy c k. urzędzie pocztowym w Zaleszanagh powiatu Tarnobrzeskiego za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 złr., z płacą rocznych 150 złr., ryczałtu kancelaryjnego 40 złr. i wynadgrodzenie 230 złr., za codziennego posłańca pieszego do Rozwadowa i napowrót. Podania należy wnieść najpóźniej do 16 kwietnia b. r. w c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, 17. marca 1888.

## Kuratele.

L. 1129. (1688 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Uhnowie podaje do wiadomości, iż Samuel Goldberg dzierżawca z Machnowa uznany został za głupkowatego i dla niego ustanowiony kurator w osobie Chaima Goldberga z Rawy.

Uhnów, 24 lutego 1888.

L. 1263. (1696 3—3)

Zbarazki c. k. sąd powiatowy uznaje Wasyla Daćka ze Załuża w skutek przyzwolenia c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z 11 lutego 1888 l. 1707 marnotrawcą i ustanawia dla niego kuratora w osobie Kościa Miziuka rolnika z Załuża.

Zbaraż, 18 lutego 1888.

L. 25133. (1710 2—3)

Uchwałą tutejszego sądu obwodowego z dnia 3 listopada 1887 l. 15340 Józef Jagiencarz z Lisiej góry uznany został za umysłowo niedołężnego, kuratorem zamianowanym został Wojciech Piasecki z Lisiej góry.

C. k. sąd pow. miej. deleg.

Tarnów, 29 grudnia 1887.

L 9288. (1727 1—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany sek. I. we Lwowie ogłasza że Władysława Międlickiego aptekarza dotychczas w Bóbrce zamieszkałego na podstawie uchwały c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 4 lutego 1888 l. 310 za umysłowo chorego uznał i dlań kuratora w osobie p. Karola Nittmana nadinspektora podatkowego przy c. k. Starostwie we Lwowie ustanowił.

Lwów, dnia 4. marca 1888.

## Upadłości.

L. 28789/87 (1754)

C. k. sąd krajowy w Krakowie oznajmia iż w miejsce c. k. Radcy sądu krajowego Ludwika Krzyżanowskiego, ustanowił Komisarzem konkursowym w sprawie upadłości Stanisława Sokołowskiego c. k. Radcę sądu krajowego Adolfa Podwina.

Kraków, dnia 9. marca 1888.

L. 9801 (1772)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, iż na podstawie dokonanego dnia 5 marca 1888 wyboru p. adw. dr. Juliusz Popiel w dotychczasowym urzędzie zarządcy masy rozbiorowej, Edwarda Trzemeskiego zatwierdzonym a jego zastępcą p. dr. Stefan Fedak ustanowionym został.

We Lwowie, 10. marca 1888.

## Księgi gruntowe.

L. 3. (1779)

Komisya hipoteczna w Krynicy ogłasza, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy Krynicy 24 marca 1878 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Krynica, 16 marca 1888.

C. k. adjunkt sądowy.

Krawczynski.

## Rozmaite obwieszczenia.

L. 1906 (1632 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu uwiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Karola Gettwalda, że na prośbę Racheli Kofler de praes. 30 grudnia 1887 l. 16946 przeciw niemu wekslowy nakaz zapłaty względem sumy 1000 złr. wa. z pn. pod dniem 31 grudnia 1887 l. 16946 wydano i że takowy ustanowionemu dlań kuratorowi adw. drwi Pohoreckiemu doręczono.

Wzywa się zatem Karola Gottwalda, ady mozliwie mu słnżące środki obrony ustanowionemu kuratorowi podał, lub też sądowi innego pełnomocnika wskazał, gdyż inaczej sprawa ta z kuratorem wedle ustaw przeprowadzoną i załatwioną będzie.

Tarnopol, 25 lutego 1888.

L. 1503 (1723 2—3)

Nad Walentym Grysem gospodarzem z Lecki z powodu marnotrawstwa rozciągnięto kuratelę Walentego Kędziora.

C. k. sąd powiatowy

Tyczyn, 25 lutego 1888.

L. 72 (1720 2—3)

Niewiadomego z miejsca pobytu Michała Gudzika zawiadamia się, że przeciw niemu wniosła Ahafia Sobodta do sądu tutejszego pozew o zapłacenie 50 złr. z pn. i w sprawie tej ustanowiono dla niego kuratora ad actum w osobie Piotra Wiączkowskiego z Witkowa.

Wzywa się przeto Michała Gudzika aby na terminie 5 kwietnia 1888 osobiście stanął, lub z kuratorem się porozumiał gdyż w przeciwnym razie skutki zaniedbania sam sobie przypisaćby musiał.

Radziechów, 6 stycznia 1888.

L. 2047. (1629 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia niewiadomych z życia i pobytu Jana Olszewskiego i Józefę Olszewską względnie tychże niewiadomych z imienia i nazwiska życia i pobytu spdkobierców, że przeciw nim wniósł Władysław Łuk Knihinicki pozew dnia 18 lutego 1888 l. 2047 o zaintabulowanie wykreślenia sumy 50000 zł. zpn. wpisanej w stanie biernym dóbr Studzieniec ladczański wyk. hip. 312 objętych pod poz. 4 że pozew ten dekretowano do postępowania pisemnego z terminem 90 duiowym do wniesienia obrony i takowy ustanowionemu kuratorowi adw. dr. Wurzlowi doręczono.

Wymienionych niewiadomych pozwanych wzywa się by ustanowionemu kuratorowi udzielili informacyę do obrony lub innego zastępcę podali sądowi. gdyż inaczej rozprawa przeprowadzoną zostanie z ustanowionym kuratorem.

Stanisławów, 25 lutego 1888.

L. 49913. (1701 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa posiadacza zagubionej obligacyi indemnizacyjnej Wielkiego Księstwa Krakowskiego nr. 1231 na 100 złr. z kuponami których pierwszy jest płatny 1 maja 1887, aby ją do 1 roku sześciu tygodni, trzech dni tut. sądowi przedłożył ileże w przeciwnym razie takowa za amortyzowaną zostanie uznaną.

Lwów, dnia 24. grudnia 1887.

L. 2119. (1565 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niewiadomych spadkobierców zmarłego dnia 28 listopada 1887 Jana Mazura że w sprawie egzekucyjnej Jakóba Menkesa przeciw Janowi Mazurowi i Emilii Mazurowej o 3.500 złr. w. a. ustanowił nieobjętej masie spadkowej Jana Mazura kuratorem p. adwokata dr. Fiternika ze substytucyą p. adwokata dr. Pawlińskiego.

Sambor, 28 lutego 1888.

Z. 2554 (1628 3—3)

Vom k. k. Kreis- als Handelsgerichte wird bekannt gegeben, dass die Einzelnfirma: „Karl Redlich“ Dampfsäge- und Holzmaterialiensammlung in Sprynia wielka aus dem Handelsregister für Einzelnfirmen gelöscht, dagegen die offene Gesellschaftsfirma „Karl Redlich“ Dampfsäge- und Holzmaterialiensammlung in Sprynia wielka mit dem Sitze daselbst — in dem Handelsregister für Gesellschaftsfirmen gleichzeitig eingetragen wurde. Die offenen Gesellschafter dieser Firma sind Josef Redlich und Ignatz Redlich, beide Kaufleute in Paris, 84 rue d'Hauteville.

Diese Gesellschaftsfirma „Karl Redlich“ wird von jedem der beiden Gesellschafter für sich allein vertreten. Die Gesellschaft hat mit dem 17 Februar 1888 begonnen.

Sambor, den 6 März 1888.

L. 7856. (1756)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu jako sąd handlowy ogłasza, iż zapisano w rejestr handlowy dla firm pojedynczych firmę „E. Teiber“ handel jajami w Tarnopolu.

Tarnopol, dnia 18. czerwca 1887.

L. 6070 (1757 1—3)

C. k. sąd deleg. miejski zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu i zamieszkania Samuela Reissmanna, iż przeciw niemu oraz przeciw Breindli Reissmannowej wniósł Mojżesz Jakober skargę o zapłacenie 175 złr. a. w. W skutek tej skargi wyznaczono do rozprawy sumarycznej termin na dzień 6 kwietnia 1888 i ustanowiono dla Samuela Reissmanna kuratorem adw. dr. Michała Koya.

Wzywa się przeto pozwanego, aby kuratorowi potrzebnych środków do obrony dostarczył, lub innego zastępcę sądowi wymienił.

Kraków, 22 lutego 1888.

L. 270 (1732 1—3)

C. k. Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie w myśl §. 301 p k. mianował na drugą zwyczajną z dniem 15 maja 1888 o godzinie 9 przed południem rozpocząć się mającą kadencyę sądu przysięgłych przy c. k. sądzie obwodowym w Brzeżanach przewodniczącym Trybunału sądu przysięgłych Prezydenta sądu obwodowego Wiktora Ramskiego, zaś zastępcami przewodniczącego c. k. radców sądu krajowego Waleryana Bajewskiego, Wojciecha Tramplera, Albina Turzańskiego, dr. Emila Hillbrichta, Edwarda Trusiewicza i Macieja Kaszewki.

Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Brzeżany, dnia 12 marca 1888.

L. 1148. (1659 2—3)

C. k sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców śp. Ignacego Zajączkowskiego a to: Agatę, Emilię, Henryka i Maryę Zajączkowskich, tudzież ich niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców i prawonabywców, że przeciw nim wniósł dr. Władysław Niesiołowski pozew do postępowania pisemnego o uznanie wierzytelności w kwocie 155 zł. mk. zpn. za zgasłą i wykreślenie zaintabulowanego dla niej prawa zastawu ze stanu biernego realności pod lk. 442 w Rzeszowie położonej l. w. h. 380 objętej zpn. któryto pozew doręczono do wniesienia obrony w dniach 30 ustanowionemu dla nich kuratorowi adw. dr. Pilińskiemu w Rzeszowie.

W skutek tego poleca sąd pozwanym, aby albo sami stanęli, albo potrzebne dokumenta kuratorowi udzielili lub innego zastępcę w wyż oznaczonym czasie sobie wybrali.

Rzeszów, 23 lutego 1888.

L. 2286 (1612 2—3)

Sprostowanie.

W edykcie tusądowym z 31 grudnia 1887 l. 14676 umieszczonym w numerach 11, 12 i 13 „Gazety Lwowskiej“ z roku 1888 a dotyczącym wydania nakazu zapłaty sumy wekslowej 100 złr. wa. zpn. z dnia 31 grudnia 1887 l. 14676 przeciw niewiadomym spadkobiercom Jana Ulickiego na rzecz Pauliny Hołos zaszłą pomyłkę prostuje się w ten sposób że drugie słowo wierszu siódmego ma opiewać Ulickiego a nie Mickiego.

C. k. sąd obwodowy

Sambor, 28 lutego 1888.

L. 2905 (1615 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Bolechowie zawiadamia z życia nieznanego Hrynia Sobola a względnie jego masę spadkową, że ustanowił dla niego kuratorem p. Kajetana Winogrodzkiego z Wołoskiej wsi w sprawie wydzielenia parcel l. t. 22 i 23 z realności pod l. 9 Nowym Babilonie wedle Dom. Tom. II. pag. 61 nr. 2 haer. Daniela Gerharda własnej i że temuż kuratorowi uchwałę odnośną z 30 dniowym terminem do wniesienia sprzeciwu doręczył.

C. k. sąd powiatowy

Bolechów, 9 maja 1887.

L. 1897. (1687 2—3)

W sprawie egzekucyjnej towarzystwa zaliczkowego w Rohatynie przeciw masie spadkowej po Mendlu Willig i Wasylowi Dzera o 75 złr. ustanawia się dla Chany Willig z miejsca pobytu nieznanej względnie dla jej nieznanych spadkobierców kuratorem adwokata dr. Mańkowskiego któremu się wręcza tus. uchwała z dnia 23 stycznia 1888 l. 6 i któremu wręczone zostaną i dalsze uchwały sądowe w tej sprawie egzekucyjnej.

Otem zawiadamia się Chanę Willig względnie jej nieznanych spadkobierców.

C. k. sąd powiatowy.

Rohatyn, 3 marca 1888.

L. 12624 (1640 2—3)

W sprawie spadkowej po ś. p. Jakubie Medwiczuku dnia 2 maja 1886 bez rozporządzenia ostatniej woli w Riczce zmarłym powołaną jest do spadku Anna Grekulek z miejsca pobytu niewiadoma.

Wzywa się przeto Annę Grekulek by w przeciągu roku od dnia dzisiejszego do spadku tego się oświadczyła w przeciwnym bowiem razie rozprawa spadkowa z oświadczonemi spadkobiercami i z ustanowionym dla niej kuratorem Fedorem Medwiczukiem przeprowadzoną zostanie.

C. k. sąd powiatowy

Kossów, 30 grudnia 1887.

L. 2374 (1708)

Vom k. k. Kreis- als Handelsgerichte wird bekannt gemacht, dass die Handelsfirma: „Eugen Graf Kinsky'sche Herrschaft Skole für gewerbliche und industrielle Unternehmungen auf der Herrschaft Skole“ aus dem Handelsregister für Einzelnfirmen, in Folge Auflassung dieser Unternehmung gelöscht wurde.

Sambor, den 28 Februar 1888.

L. 1797 (1707 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia Henryka Rupp (młodszego) z życia i miejsca pobytu nieznanego tudzież jego z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców, że w sprawie egzekucyjnej galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw niemu pto 965 złr. 15 ct. wa. celem doręczenia mu tusądowej uchwały z dnia 21 grudnia 1887 l. 15974 jak też dalszych w tej sprawie zapaść mających, ustanowił dla niego i jego spadkobierców kuratorà w osobie p. adw dra Hillela w Przemyślu.

Przemyśl, 22 lutego 1888.

L. 5124. (1689 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Wojniłowie ustanawia dla nieobjętej masy spadkowej po ś. p. Wilhelmie Fikiercie kuratorem c. k. notaryusza Wincentego Czechowicza z Wojniłowa i doręcza się ostatniemu tusądową uchwałą z dnia 13go sierpnia 1887 l. 3793 dozwalającą wpis prawa własności do parcel lkat. 979 i 980 wykazem hip. nr. 57 Wojniłów objętych na rzecz Stefana Bełeja.

Wojniłów, dnia 15 listopada 1887.

L. 15803. (1570 3—3)

C. k. sąd powiatowy oznajmia, że w Riczce dnia 21 października 1866 Jury Tynkaluk a dnia 8 maja 1886 córka tegoż Paraska Rusyniuk oboje bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli zmarli.

Gdy miejsce pobytu powołanego z ustawy, spadkobiercy Iwana Tynkaluka znanem nie jest, wzywa się tegoż aby w przeciągu roku w sądzie się zgłosił i do spadku oświadczył, ileże w przeciwnym razie rozprawa spadkowa z zgłaszającymi się spadkobiercami i z ustanowionym dla niego kuratorem Matijem Rusyniukiem z Riczki przeprzeprowadzoną zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Kosów, 31 grudnia 1887.

L. 45272 (1602 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem podaje do wiadomości, że Zirla Ahl przeciw domowi handlowemu Ernest Stock a c. w Dreznie i Z. Ahl pod dniem 3 sierpnia 1885 do l. 37945 pozew o uznanie prawa własności $^{1}/_{4}$ części realności l. 205 $^{4}/_{4}$ i ekstabulacyę egzekucyjnego prawa zastawu dla wierzytelności w kwocie 28 talarów saskich w stanie biernym tejże $^{1}/_{4}$ części realności zaintabulowanego wniosła i o pomoc sądową prosiła w skutek czego uchwałą z 14 sierpnia 1885 l. 37945 pozew ten dekretowano, zarazem ustanowiono w myśl dekr. nadw. z 11 maja 1833 l. 2612 zb. u. s. dla pozwanego domu handlowego Ernest Stock & Co. jako za granicą znajdującego się kuratorem adw. dr. Weissa a tegoż zastępcą adw. dr. Goldberga we Lwowie.

Ponieważ relacyą tus. exspedytu de praes. 2 września 1885 l. 42855 i de praes 26 lutego 1886 l. 9727 pozew pierwpozwanemu domowi handlowemu Ernest Stock & Co. niedoręczony zwrócony został, w skutek prośby powódki de praes. 28 października 1887 l. 45272 w myśl wyż powołanego dekretu nadwornego postępowanie edyktalne.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwany dom hanlowy Ernest Stock et Co. aby do dni 90 potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał w szczególności spis aktów de praes 12 stycznia 1887 l. 1494 w powyższym sporze sporządzony po bezskutecznym upływie 90 dniowego terminu stanowczo załatwiony zostanie.

Lwów, dnia 3 grudnia 1887.

L. 1307. (1594 3—3)

C. k. sąd powiatowy m. d. w Samborze ogłasza, że dnia 26 maja 1883 zmarł w Humieńcu Jurko Fedycki pozostawiając ustne ostatniej woli rozporządzenie.

Gdy sądowi niewiadomo, czyli i komu przysługuje prawo spadkowe do jego spuścizny, wzywa się wszystkich, którzy do takowej z jakiegokolwiek tytułu roszczą sobie pretensye by prawo swoje spadkowe w przeciągu roku od dnia niżej umieszczonego w sądzie zgłosili i wykazali i do spadku się oświadczyli, gdyż inaczej spadek któregokuratorem adw. dr. Budzynowskiego ustanowiono tylko z oświadczonymi i wykazanymi spadkobiercami pertraktowany i ta że przyznany niebojęta zaś część spadku, lub gdyby nikt się do spadku nie oświadczył, cały spadek jako bezdziedziczny, skarbowi wydany zostanie.

Sambor, dnia 4 lutego 1888.

L. 8556. (1645 3—3)

Nieobecnego z miejsca pobytu Chunę Badera zawiadamia się, że Juda Goldberg wytoczył przeciw niemu 8 kwietnia 1887 l. 4024 pozew o uznanie pretensyi 147 zł. 90 ct. aw. ts. ugodą z 15 lutego 1887 l. 1490 przyznanej za zgasłą który pozew ustanowionemu kuratorowi p. T. Witosławskiemu doręcza się Chunę Badera wzywa się by temuż kuratorowi potrzebną informacyę udzielił lub innego zastępcę ustanowił inaczej skutki zaniedbania sobie przypisze.

C. k. sąd powiatowy

Tyśmienica, 29 sierpnia 1887.

# Doniesienia prywatne.



## Ogłoszenie.

Rada nadzorcza Tyśmienickiej kasy zaliczkowej „Wiara“, stowarzyszenie zaregestrowane z nieograniczoną poręką, zwołuje

**zwyczajne Zgromadzenie**

członków na dzień 25 marca 1888.

**Porządek dzienny:**

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za rok 1887.
1. Sprawozdanie komisyi rewizyjnej z rachunku i bilansu za r. 1887.
3. Wnioski rady nadzorczej do udzielenia absolutoryum dla dyrekcyi i rozdziału zysku za rok 1887.
4. Wybór trzech członków rady nadzorczej w myśl §. 24 statutu.
5. Wybór jednego członka dyrekcyi.
6. Wnioski członków w myśl §. 42 statutu. 1768

Kasa zaliczkowa „Wiara“ w Tyśmienicy, stow. zaregestr. z nieogr. poręką.




Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego L. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber.) Papier z fabryki papieru braci Fiałkowskich.